WASHINGTON D.C.

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації Svoboda', 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел: HEnderson 4-0237 УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 4. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го СІЧНЯ 1957. ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 5, 1957. No. 4. VOL. LXIV.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ!

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО НАДБАННЯ БАТЬКІВ...

Із Різдвяного Послання Владик Української Католицької Церкви у ЗДА

Вітаємо Вас, Дорогі Брати і Сестри та Дорога Молоде, прастарим поздоровленням: Христос рождається! Цей різдвяний привіт почують тисячі вірних і одним відгомоном велично звеличають Народженого Спасителя, відповідаючи: Славіте Його!

Христовий дух уже від віків проникає душу нашого народу, а кожне таке свято було і є визнанням віри в правдивого Бога. Ця віра, зміцнена любов'ю до Дитяти Ісуса, каже нам брати участь у церковних Богослужбах, що оспівують прихід Спасителя. Надія знову ж ставить нам перед очі нагороду щастя: щасливий, хто витриває до кінця в службі Христа, хто з ангелами і пастирями величатиме Його та навчить свій нарід поклонятись Богові в Пресвятій Трійці, що так полюбив світ, що й Сина Свого Єдинородного дав, щоб кожний, що вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне (Ио. 3, 16).

Ми, одинаково з іншими народами світу, славимо Народженого Спасителя. Та для нас, в наших церквах і домах залишається щось питоме не тільки цьому празникові, але й цілому способові життя, і то не тільки там, на рідних землях, але і в цьому щасливому краю — Америці. Ми, поклоняючись Народженому Ісусові, вживаємо іншої мови в наших Богослужбах, маємо їх інший уклад, співаємо відмінні коляди та зберігаємо свої звичаї.

Також спостерігаємо інший стиль наших Божих храмів, інше внутрішнє розміщення нашої церкви та трохи відмінний підхід до життєвих справ. Ці окремішності належать до наших прадідівських прикмет, які постали з ходом віків, а ми одержали їх від наших предків і вони становлять, так мовити б, нашу другу природу. Через спільність нашої природи ми злучені з людством, до якого завітав Спаситель. Знову ж через властиві нам прикмети ми зв'язані з народом, з місцем його походження та його традицією.

Ми бачимо, як ціла палестинська культура і звичаї витиснули своє знам'я на Божественній науці Спасителя. Деякі народи вже сотки літ перебувають в цьому краю, а все ще покликуються на звичаї і передання прадідів своїх, дорожать ними, люблять їх. Чи ж край наших батьків, обряд, місцевості, звичаї, мова, історія, культура, не мали б залишити свого сліду на нашій природі? Чи не повинні ми дорожити й любити передання наших батьків і їх рідної батьківщини?

Тому, Брати і Сестри та Дорога Молоде, Вам треба пам'ятати, що Ви не без роду, не без славних дідів і прадідів, не без здобутків їх таланту. Тому треба їх цінити, ними дорожити, їх любити. А щоб полюбити те, що передали нам батьки наші, треба це пізнати. Не можемо цінити того, чого не знаємо. Безперечно, нам треба передусім пізнати Бога і Його любити. Це своє знання і любов висловлюємо почитанням Бога, а форму Богопочитання, — яка так дуже відповідала нашим предкам, — називаємо обрядом. Цей обряд, цю форму почитання Бога принесли до нового краю поселення наші батьки.

Дорогі! Від соток літ український нарід віддавав найвищу честь Богові Безкровною Жертвою, св. Божественною Літургією. Від соток літ брав він в ній живу участь, співаючи на Божу славу. Коли ж і Ви берете участь у Божественній Літургії, коли на переміну зі священиком славите Бога, дякуєте Йому, перепрошуєте чи благаєте Його про потрібні ласки, то Ви йдете за прикладом своїх батьків.

Знання хоч би одної слов'янської мови дає в руки ключ до пізнання всіх слов'янських мов. Як легко Вам зазнайомитись з мовою батьків через співжиття з ними, через віддання своєї дитини до парохіяльної школи, через читання, живу участь у церковнім і громадськім житті. Великі похвали висловлювали діти батькам, що навчали їх рідної мови. Це знання відчинило їм слов'янські відділи в наукових інституціях, дало їм змогу працювати там, де слов'янські мови необхідні, дало змогу знайти відповідне зайняття. Те, що чужинці здобувають з трудом, Вам доводиться набути природною легкістю і з користю для життя. Чи не варто використати даних нам Богом дарів?

Переглядаючи історію нашої Церкви й народу, зустрінете там імена світлих людей і визначних державних мужів. Героїчні подвиги записані там так, як це буває і в інших народів. Правда, знайдете там занотовані також і дні неволі. Але чи історія кожного народу не має записаних злиднів, людських помилок і немочі? Нехай Вас не відстрашують деякі невдачі нашого народу! Добрі діти не залишать своїх батьків, бо, мовляв, вони не такі славні, як інші. Добрі діти дорожать своїми батьками і їх дорібком. Так наказує природа, а творцем природи є Бог. Що більше, заповідь Божа каже шанувати батьків без уваги на те, з якого вони роду, з якого стану, з якого краю, талановиті вони чи ні. Вони наші батьки і ми маємо їх спадщину, здобуту і переховану навіть ціною жертви та мученичої крови. Тож чи маємо покидати своє і йти до сусідів, щоб позичити їх культуру чи їх передання? Перед тим остерігає нас св. Павло, коли каже: Стійте і держіться передань (II Сол. 2, 15), а не будете потребувати йти до чужої скарбниці за позичками.

І Ми, Ваші Владики, також закликаємо Вас: любіть свою Церкву і свій обряд, пізнавайте і зберігайте свої звичаї та рідну мову!

Дорога Молоде! Ми добре розуміємо Твою любов до Батьківщини — Америки. Ти боронила її добробут і свободу. Твої друзі віддали за неї своє життя. Тож і не забувай за надбання своїх батьків. Цим скарбом дорожать не тільки вони самі, але й найвищі церковні та світські достойники. Вони постійно висловлюють признання і похвали для культури і звичаїв краю Твоїх батьків. На тих старих основах ростуть нові будівлі американської духовости.

Тому закликаємо Вас — ревно служіть Богові та дорожіть своїм обрядом! Вслухуйтесь у милозвучну мову батьків Ваших, радо беріть у руки друковане рідне слово! Читайте про звичаї Ваших батьків, прислухуйтесь розмовам про них, посилайте дітей своїх до своєї рідної школи, жийте переданням та різьбіть тривалі пам'ятники знання у Ваших душах! А слідом за цим прийде зростання любови до Бога і ближнього, прив'язання до передань батьків, а водночас із цим нагорода від Бога.

Хай народжений Христос благословить Вас за всі Ваші дотеперішні труди та кріпить на дальші подвиги. Амінь.

† КОНСТАНТИН
Архиєпископ
Филаделфійський Екзарх

† АМВРОСІЙ
Єпископ
Стемфордський Екзарх

† ЙОСИП
Єпископ-Помічник
Филаделфійського Екзарха

Мих. Мороз „Різдво"

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

РІЗДВЯНІ ПРИВІТАННЯ

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА РІДНІЙ ЗЕМЛІ, ЩО ЙОГО ПЕРЕДАВ ВІД ІМЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЙОГО ГОЛОВА, ДМИТРО ГАЛИЧИН, ЧЕРЕЗ „ГОЛОС АМЕРИКИ"

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! Цим традиційним українським різдвяним привітом вітаю Вас, Дорогі Земляки, наші рідні Брати і Сестри на Україні, від імені Українського Народного Союзу в Америці, цієї найстаршої і найбільшої української організації поза Україною. Ця наша організація, що нараховує сьогодні понад 70 тисяч членів та 19 мільйонів долярів майна, вже 63 роки відзначає рокове свято Різдва Христового разом і в духовому єднанні з усім українським народом, з тією тільки різницею, що за весь той час ми завжди могли вільно і по своїй волі славити народженого Христа-Бога у своїх святинях. Святкуючи це рокове Свято, згідно з нашими прекрасними українськими традиціями, ми знаймимо і цю нашу нову велику американську Батьківщину з незламною в жадних умовинах вірою нашого українського народу в Бога, з його невгнутою відданістю Божій правді. Багато дечого з наших традицій прийняв американський нарід за свої, і сьогодні, під час загальних різдвяних святкувань в Америці, можна почути не одну з чудових українських коляд в американських святинях.

В часі кожного такого великого свята, як Різдво Христове, наші думки линуть до Вас, наші Брати і Сестри, а разом з цими думками і наші сердечні побажання. Вже 62 роки тому, в 1895-му році, як тільки була створена наша організація, її орган „Свобода", сьогодні найбільший і найбільш поширений український щоденник, висловив для своїх земляків на Україні сущих, між іншим, такі побажання:

„Щасливих і веселих свят бажаємо тобі, поневолений Український Народе! В цей день ти, народе наш український, клякни із кайданами на руках і ногах у своєму бідному, ограбленому ворогом вертепі і, споглядаючи очима твоєї непохитної віри на Новонародженого Спасителя, проси в нього волі, проси єдиномислія і згоди, проси благословення і миру... Прийде бо час і за довгі муки й терпіння, за неповинно пролиту кров і сльози Господь нагородить свій український нарід ласкою волі. Прийде час і слава вільного українського народу, що так кріпко вірить у Христа і так важко терпить за його Правду, возгримить до небес. Тоді старий Київ облачеться в прежнюю славу, а преподобний Нестор устане із свого гробу, щоб дописати останню сторінку своєї історії, додавши: „ сьогодні Україна вільна!"

Такі надії і такі побажання для українського народу висловлювала „Свобода", орган Українського Народного Союзу, з нагоди Різдва Христового в 1895-му році. Такі надії і такі побажання висловлює Український Народний Союз з цієї нагоди і нині, в році 1957-му. Молитимемо Новонародженого Христа і докладатимемо всіх зусиль, щоб ці наші надії і побажання здійснились, щоб головна сторінка української історії: „І сьогодні український нарід вільний!" — була дописана!

Богдан Лепкий

У РІЗДВЯНУ НІЧ

Немов далекий гарний сон,
Село ввижається мені.
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює гарівні.

Крізь квіти видно: білий стіл,
Родина при столі сидить,
В куті сніп хилиться на діл,
І дідухом прикритий стіл,
І пісня гомонить.

Старинна пісня! Про похід
В невідомі краї
По шуби, золото і мідь,
Похід по славу, аж на схід
У теплі вирії.

Старинна пісня! Ніби дзвін
З забутих цвинтарів,
А в ній, — дивись, — який розгін,
Далекий гін, ген, аж на Дін
Окрилених мечів!

А в ній, — чи чуєш? —— гра шум
Розбурханих надій.
І щастя сміх, і долі глум,
І гомін предковічних дум,
І дзвін розбитих мрій.

Все, що нам снилося колись
У гордім слави сні,
И пропало, ділося кудись,
И забулося нараз — дивись!
Вертають нам пісні!

І нині у різдвяну ніч,
Як буря загуде,
И пожежі, ніби тисяч свіч,
Нам кинуть іскрами до віч,
Вважайте — пісня йде!

Велика пісня прежніх днів,
Мов дзвони з-під могил,
Мов брязк окрилених мечів,
Мов предків зойк, мов крик дідів:
„Добудьте решти сил!"

Добудьте сил, бо Господь віcть,
Чи ще далекий день,
Що злий за злочин відповість,
Що згине кривда, щезне злість,
Настане волі день!

Немов далекий гарний сон
Село ввижається мені,
Хатки стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює гарівні.

Катря Чагар

ЯЛИНКА

В лісі росла ялинка. Струнка, осніжена, струшувала платки снігу з себе, коли вітер знечев'я порушував її гілками. Вранці рожевіла від сходячого сонця, мов у рожевій сукні. Прибіжать зайчики, окружать ялинку й пропадуть у білому снігу. Прилетить вітер, зашелестить лісовими деревами, ялицями та смереками, і полине на обрії.

Вполудень на ялинці танув сніг, і ялинка заленіла буйно. Під вечір надпливали густі хмари, і снігові метелики кружляючи тихо спадали на ялинку. В сумерку біліє ялинка, мов у серпанку, тільки сніг мерехтить до зір вогнистими іскрами. Хмари відпливають за ліси, ізмарагдове небо миготить, вітер колихає ялинку до сну. І ввижається їй Різдвяна Ніч...

Крилаті янголи прилітають з неба, а в кожного гуслі в руках, і на гуслях грають... Долини зорями обсипають, на доокружні ялиці зорі завішують, річкові води дивними ароматами наповнюють, дороги зоряними килимами застелюють, вершки гір мерехтіннями чудовими освітлюють, на солом'яні стріхи хат — зорі кладуть.

Небо відкривають, і з неба сходить Мати Божа — уся в зорях палаючих, уся в горностаях пречудових білосніжних, а райдуга на її одежу падає і корона над чолом світить.

Зійшла Небесна Цариця там, де Карпати ялицями шумлять, і за Карпатами над Дністром стала.

Струснули ялиці сніг з гілок і зашуміли святочно, а тиша, біла, снігова тиша опливала ліс... А Карпати шуміли:

На Дністрі, на синьому,
На поромі золотому
Мати Божа плила,
Кожівною пеленою
Сина свого повила.
Прилетіли янголи,
Стали помагати
Дитя повивати.
Один янгол несе повивач,
Другий янгол несе
Білую сорочку,
А третій приносить
Срібну колисочку.

Досвітком - досвітком приїхали до лісу люди — ялинку зрубали. На санки поклали й у місто відвезли.

Прилинув вітер — ялинку додня зустрічати, але застав пусте місце й миттю дерева облетів, сумну вістку несучи:

„Ялинку зрубали! Ялинку зрубали!"

Захлипав ліс. А сніг падав і падав, закривав місце, де ялинка росла.

Стоїть ялинка перед домом, у місті, оперта об стіну. Ще дихає лісовою красою зими, ще лісові, снігові перли на ній світяться, мов сльози.

Ялинку внесли до світлиці, струсили з неї останки снігу, розправили гілки, затесали й кріпку підставу заложили. Випрямилася ялинка, аж під стелю сягає. Принесли дівчата коробки з чарівними прикрасами. Одягають ялинку наче в королівський плащ. На самому вершечку зірка! Під зіркою світлий янгол. Сині й срібні кулі. Білі помпони. Станіолеві орхідеї. Жучки. Жолуді. Посріблені шишки. Човники. Рожеві, стрижені їжаки. Медяннички. Позолочені горіхи. В різнокольорових папірцях шоколядки. Бородаті карлики, русалки в цвітистих вінках, мавки, сирени, шоколядові годинники, рибки, коники, баранці. Ланцюж-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПОЛИНЬМО ДУМКАМИ Й СЕРЦЯМИ...

Із Різдвяного Послання Собору Єпископів Української Православної Церкви в ЗДА

Возлюблені Брати й Сестри!

Від свята Введення до храму Пресвятої Богородиці, на протязі п'яти тижнів, Св. Православна Церква готує своїх вірних всім змістом Богослужб церковних до урочистого свята Різдва Христового, нагадуючи про нього радісно-призивчим кличем пісні Різдвяного канону: „Христос народжується — славіте, Христос з небес — зустрічайте, Христос на землі — возноситеся!" Св. Православна Церква кличе нас усіх до достойної зустрічі Народженого Спасителя, Сонця Правди, як споконвіку Отець Небесний кликав народ Ізраїльський до достойної зустрічі Месії обітницями й пророцтвами, законом Синайським, обрядами, тінями старозавітного Богослуження, чудесами Своєї Всемогучости, Правди й Милосердя та страшними карами „синам спротиву".

Так само й тепер Творець неба й землі закликає всіх віруючих до Царства Слави Свого Божественного Єдинородного Сина всіма засобами Своєї Премудрости, Всемогутности й Милосердя: кличе обітницями євангельськими й апостольською проповіддю, священодійствами й таїнствами, безперестанним голосом св. Церкви, якій дав владу й силу не лише просвіщати світлом віри, але й освячувати нас благодаттю Св. Духа; кличе чудодійним прославленням Своїх святих, що догодили Йому вірою й любов'ю, виконанням заповідей Його та терпеливим несенням хреста свого; кличе голосом нашого сумління, дарами Своєї милости й щедрот, а також ознаками гніву й суду Свого.

Незбагненна є тайна для світу Ангелів і людей, як Бог людиною став! Той, хто понад часом, зачатий в утробі Вседіви; Народжений Предвічно від Отця, народжується в часі від Матері без Отця; Той, Кого всесвіт не може вмістити й Кому „престол небо й підніжжя земля", лежить у яслах для тварин; Той, Хто одягає хмарами небо, сповивається убогими пелюшками; Той, Хто є „сяйво слави Отця й образ особи Його" (Жид. І, 3), приймає подобу слуги. Дійсно, не можна не сказати разом з Ап. Павлом: „Велика таємниця побожности — Бог з'явився в тілі" (1 Тим. III, 16). Для чого ж ця таємниця? Для чого таке безмежне приниження великого Бога? Для того, — відповідає св. Церква, — щоб ми „віддалилися від марного світу й розум на діла Божественні спрямували, Бог бо на те на землю зійшов, щоб до неба піднести нас" (Акаф. Іс. конд. 8). Адже, найвищі земні блага марні, якщо ми не користаємося з них для придбання благ небесних, та найліпші наші заняття марні, якщо ми власними силами, без допомоги Божої, хочемо знайти в них спокій і щастя для своїх душ...

Де ж знайти мир і заспокоєння нашому бентежному духові, де є захист від турбот і марнот світу? Тільки в Христі, Нашому Спасителеві, справжнє життя. Старозавітні праведники нетерпляче чекали на Його прихід, і це „Дитя, Князь світу, Отець майбутнього віку" (Іс. IX, 6-7) народився у вертепі Вифлеємському, щоб спасти всіх людей від гріха, прокляття й смерти, прославити людську природу, відірвати її від марних турбот життя, вселити мир в серця людей і піднести їх до неба. Тому св. Церква й співає: „Христос на землі — вознесітеся!" Як позбутися марноти світу, Христос подав у Собі приклад: Він — Цар світу, а народився на землі від найбідніших батьків; Він — Творець всесвіту, а при народженні мав ясла за колиску; Він — Суддя всесвіту, перед яким тремтять сонми Ангелів, а Його переслідував Ірод. Тому кожний з правдивих послідовників Христа повинен порвати ланцюги, що тримають його в рабстві світу цього, відійти від марноти життя й наближатися до Христа й „розум на діла Божественні" спрямовувати, вважаючи „все за сміття, аби придбати Христа" (Филип. III, 8). Щасливі ми, коли в наших життєвих ділах, особистих і громадських, дбаємо про те, щоб і Богові віддати славу, і ближнім своїм робити добро, і наше земне не мало шкоди. Боже благословення завжди перебуває на чесних і мудрих трудівниках, що мають турботи про життєве, необхідне, бо і Христос учив молитися про „хліб насущний", і Церква молиться „за врожай плодів земних та за часи спокійні" і за все потрібне людям для життя на землі.

Прославмо ж нині Того, Хто Своїм народженням і перебуванням на землі, хоч і коротким, але вичерпно благодатним, підніс до неба людство Своїм ученням, всесвятим життям, хресною смертю, воскресінням і вознесінням на небо. Прославмо Христа Народженого в Богослужбах і поетичних колядках наших словами і ділами любови й милосердя до ближніх та жертвенністю на користь Нашої Рідної Церкви з її установами. В цих прославленнях і діях благодатна насолода для нашого серця, найвища наука для нашого розуму, спасенне наставлення для волі.

Собор Єпископів Української Православної Церкви в ЗДА, вітаючи всіх Вас, улюблені, з Різдвом Христовим, бажає Вам бути достойними вислухати ангельську пісню Народженому Христу й віддати Йому чистими серцями достойне поклоніння, і нехай радістю наповняються серця Ваші.

Полиньмо думками й серцями в цей Великий день на Рідні землі, поневолені богоборним ворогом, і припадімо „навколінцях" перед Народженим Спасителем, благаючи Його:

„Ой, Ти, Христе Царю,
[просимо всі нині:
даруй волю, верни славу
[нашій любій Україні".

Христос народжується!

† Митрополит ІОАН
† Архиєпископ МСТИСЛАВ
† Архиєпископ ГЕНАДІЙ
† Архиєпископ ВОЛОДИМИР

СВОБОДА — SVOBODA
Український щоденник — UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	6.50	Six Months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

Дивні і незбагненні відгуки в душі кожного з нас обзиваються на згадку про рокове свято Різдва Христового, на кожний написаний чи сказаний різдвяний привіт ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ, на кожний звук коляди, на вид ялинки та багатьох-багатьох інших познак цього великого Свята. Спомини, бажання й надії охоплюють нас у цей різдвяний час, думки одна одну здоганяють і летять у минуле і майбутнє, створюючи в наших серцях могутню і єдину в своєму роді різдвяну симфонію, таку відмінну від щоденної, таку незрівнянно кращу, благороднішу.

Багато американських церков мають такий звичай, що кожного тижня чи кожного сезону приміщують на таблицях біля церков відповідні сентенції із Св. Письма чи інших книг мудрости. Саме тепер перед одною із цих церков читаємо: „Різдвяний дух у повітрі це — відгомін різдвяної Правди у наших душах". Вважаємо, що ця сентенція на часі і дуже актуальна не тільки на Різдво, але й по всяк час нашого життя. Ми бо аж занадто часто оцінюємо і приймаємо наслідки за причину, функцію за джерело, відгомін за голос, проминальне за вічне.

Коріння цього криється в модерному способі життя, у великому поспіхові, з яким ми живемо, в погоні за „добрим часом" — як кажуть американці. Саме на цю тему провів минулого понеділка дуже інтересну говірку в телевізії відомий із своїх виступів на тому форумі єпископ Шін, звертаючи увагу на саме поняття „доброго часу", яке в усіх людей однакове, але до якого не всі люди з однаковою міркою підходять. „Добрий час" є тоді, — твердив єпископ Шін, — коли ми не здаємо собі справи з того, як він проминає. Якщо ми слухаємо промову і вона нас не цікавить, ми поглядаємо раз-у-раз на годинник, і це не є „добрий час". Так з усім тим, що змушує нас очікувати закінчення, що змушує нас дивитись на годинник і хотіти, щоб воно скінчилось. Натомість, „добрий час" — це все те, що проходить „без часу", що справляє нам приємність, змушує забувати за час, і за чим жалуємо, коли воно закінчується.

Очевидно, що все це залежить від нашого внутрішнього наставлення, від нас самих. Коли двоє молодих людей бажають, щоб хвилини місячної ночі, які вони проводять разом, тривали „вічність", то це — ілюзія, яка розбивається об тверду дійсність життя. Але життя було б куди ліпшим, якби в ньому мали перевагу ті шляхетні почування, які викликають прагнення „вічности". Іншими словами, ми могли б усе наше життя перетворити у той „добрий час", якби ми всі і завжди здавали собі справу з того, що „різдвяний дух у повітрі є відгомоном різдвяної Правди в наших душах", якби ми завжди і в усіх обставинах пам'ятали про Істину, а не плутали її з обставинами.

Різдвяна Правда є в наших душах завжди, аби ми завжди, не тільки впродовж короткого календарно-різдвяного періоду, про неї пам'ятали і згідно з нею поступали. Все ж таки, і цей короткий період Різдвяних Свят має безмірну вартість уже хоч би тому, що він нам ці речі рік-річно пригадує. В той спосіб витворюється ця спасенна традиція, про яку так повчально говорять українські Владики у цьогорічних різдвяних посланнях, пов'язуючи традицію Різдвяної Істини з нашими церковними та національними традиціями. Який направду „добрий час" ми могли б мати, якби ці традиції шанували, практикували, розбудовували і скріплювали, збагачуючи їх постійно новими й новими перлинами власної душі і власної творчости.

До питоменно наших, американсько-українських різдвяних традицій, які мають своє коріння і зв'язані з світлими традиціями українського народу, належить щорічна коляда і пожертви, складані з цієї нагоди на харитативні цілі. Це — справжня американсько-українська традиція, що постала з української коляди і американської жертвенности. ЗУАД-Комітет, проголошуючи різдвяну коляду на харитативні цілі, допомагає нам вдержати цю традицію, аби тільки ми ці проголошення взяли собі до серця і їх виконали на місцях. Це буде направду добре проведений різдвяний час.

Під час Різдвяних Свят, що мають такий інтимно-родинний характер, під час наших молитов на урочистих Богослуженнях, полиньмо думками до наших рідних Братів і Сестер на Рідній Землі і з'єднаймося з ними у прославлюванні і молитві до народженого Спасителя, щоб всі люди сповнилися доброї волі і щоб між ними усіми і для них усіх запанували Правда, Воля і Мир.

85-ий КОНҐРЕС

3-го січня почав свою працю 85-ий Конґрес. В політичних колах звертають увагу на те, що важко буде президентові Айзенгаверові співпрацювати з новим законодатним тілом, бо знову буде відігравatися стара політична драма між Білим Домом і Капітолем, тільки в дещо зміненому складі акторів.

В новому Конґресі є 45 нових членів: 41 новий конґресмен і 4 нових сенатори ще не відомі конґресовій охороні. Сенат має 49 демократичних сенаторів і 47 республіканських. Палата Репрезентантів має 233 демократичних і 200 республіканських конґресменів. (Два становища в Палаті не є обсаджені внаслідок смерти двох конґресменів, що сталася вже після виборів).

Змагання в Конґресі відбуватимуться між Президентом та республіканською меншістю, з одного боку, і демократичною більшістю — з другого.

У політичних колах передбачають, що президент Айзенгавер матиме в цьому Конґресі проти себе ще й тих правих консервативно-ортодоксальних республіканців, які не погоджуються з „модерним республіканізмом" Айзенгавера. Але цей „модерний" републіканізм Президента може дозволити на ще більшу співпрацю голови уряду з ліберальними демократами.

Дотеперішній розвиток подій у проводі Демократичної партії свідчить про те, що і голова демократичної більшости в Сенаті сенатор Линдон Б. Джансон, і спікер Палати Репрезентантів демократичний конґресмен Сем Рейбирн не думають зараз на початку нового Конґресу виступати проти уряду Айзенгавера і зголошувати свої демократичні законопроєкти. Можливо, що демократи почнуть критикувати тільки закордонну політику уряду, головним чином державного секретаря Джана Фостера Доллеса, за події, що сталися на Близькому Сході, та за брак творчого проводу під час кризи в державах сателітів.

Урядові законопроєкти напевно знайдуть спротив серед консервативних републіканських членів Конґресу, які лише деколи підтримували Айзенгавера в 84-му Конґресі, і то тільки тому, що вірили в його перемогу в виборах восени 1956 року. Тепер цей арґумент відпадає, бо Айзенгавер вже не зможе третій раз кандидувати, і тому ці консервативні републіканські члени Конґресу зможуть виявити більшу самостійність у спротиві ліберальним тенденціям свого партійного провідника.

Президент пропонуватиме законопроєкти в справі соціяльного забезпечення та зміни робітничого закону і забезпечення на випадок недуги, — проти чого напевно виступлять праві републіканці з так званої „старої ґвардії". Демократи можуть підтримати ці пропозиції уряду, бо без републіканців самі не зможуть прийняти ліберальніших законопроєктів в цих ділянках тому, що праві демократи на них не погоджуються.

85-ий Конґрес мусітиме зайняти становище до тих законопроєктів, які залишив неухваленими його попередник — 84-ий Конґрес. Сюди належать законопроєкти про допомогу федерального уряду на будову шкільних будинків та про охорону громадянських прав. Гадають, що тепер є кращі вигляди на ухвалення закону про допомогу шкільництву, бо і Президент буде енерґійніше про це дбати, і ті поступові демократи, які хотіли обмежити федеральну допомогу тільки до тих стейтів, які погоджуються на об'єднання шкіл, змінять своє становище внаслідок того, що прихильники сеґреґації змінили своє непримирливе становище до цієї проблеми.

Та ще більше клопоту матиме новий Конґрес із законопроєктом про охорону громадянських прав, проти якого завзято виступають південні демократи, не звертаючи уваги на те, що внаслідок опозиції до цього законопроєкту Демократична партія втратила багато голосів в міських негритянських районах під час минулорічних виборів. Здається, що нечисленній групі демократичних і републіканських сенаторів не вдасться при допомозі закону зменшити можливість обструкції проти того законопроєкту в Сенаті. А проте, в політичних колах не виключають можливости, що цього року таки можна буде ухвалити закон про охорону громадянських прав, якщо і Президент і прихильники цього законопроєкту наполегливо про це дбатимуть. Уряд минулого року вніс цей законопроєкт доволі пізно (аж у квітні 1956), немов навмисне для того, щоб не було часу вирішити його в виборчому році.

У справі зменшення податків і цей новий Конґрес не зможе нічого зробити, бо уряд передбачає збільшення видатків на оборону країни.

Немає виглядів і на зміну робітничого закону Тефта-Гартлі, хоч Президент напевно внесе законопроєкт про деякі зміни в ньому. Нечисленні републіканці домагаються зміни в законі Тефта-Гартлі, не багато більше демократів направду стараються його змінити, але навіть і сама робітнича організація не зробила всього можливого, щоб Конґрес змінив закон, на який довший час нарікає робітництво.

Завзята боротьба йтиме і за висоту суми, призначеної на допомогу закордонові та за зміну іміґраційного закону. Недавні події в Єгипті та на Мадярщині можуть мати вплив на настрої членів Конґресу, коли вони вирішуватимуть законопроєкт про допомогу закордонові та іміґраційний закон про допомогу втікачам із-за залізної заслони. Останні події скріпили становище уряду, проти якого є сильна опозиція, що домагається, щоб вільні країни в Европі ставали на власні ноги і перестали бути залежними від допомоги ЗДА.

СССР своїм виступом у Будапешті пригадав Конґресові в Вашингтоні, що вільний світ і надалі загрожений збоку комуністичної Москви.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

НЕРОЗГАДАНА ЗАГАДКА

Джавагарлал Неру давно вже відлетів у свою таємничу країну Нірвани. Але враження якоїсь містерії, яке залишила його гостина в столиці ЗДА, не розвіялося навіть під впливом святочного настрою.

Кожна гостина закордонного державного мужа має свою „рутину", диктовану дипломатичним звичаєм і прийнятою тактикою. Журналісти могли вже заздалегідь приготовити звіт про те, як вітали Неру 19 гарматними пострілами, як усміхалися на привітання панство Ніксони, як відсміхалися гості, як сердечно вітали гостей панство Айзенгавери, в якій „приязній атмосфері відбувалася дискусія, що вияснила багато проблем"... Але кожна рутина має ще свою політично-тактичну особливість, і через те прийняття кожного закордонного гостя має свою особливу нотку, форму чи атмосферу, що промовляють поміж рядками офіційщини.

Остання гостина Неру мала дві такі характеристичні риски: тактичний тон фамілійности між родинами гостя й господаря, і велика таємничість, що оповила розмови обох провідників своїх народів.

Як тільки панство Ніксони доставили Неру і його дочку, інтриґуюче-атрактивну Індіру Ганді до портику Білого Дому — гостина стала, неначе приватною справою родини президента Америки і родини прем'єра Індії. Вона почалася обідом у тісному родинному колі з додатком тещі Президента, його сина й невістки. Пізніше навіть президентові внуки взяли „політичну" участь у зустрічі з екзотичним гостем. А коли другого дня Айзенгавер і Неру замкнулись на 14 годин самітної розмови на хуторі в Ґеттисбурґу, перша лейді Америки гостила надалі приватно місис Індіру в столиці.

Але коли ця фамілійна атмосфера могла бути диктована тактикою господарів, то здається, що таємничість зустрічі була радше в стилі індуса Неру, брамана, філософа, політика та еманципованого учня Ганді.

Відколи Індія, в 1950-му році, стала суверенною демократичною республікою і тільки членом Британського Коммонвелту, з королевою, як „символом вільного об'єднання незалежних народів-членів, і в цім характері як головою Коммонвелту", Джавагарлал Неру є індійським прем'єром і міністром закордонних справ. Але він куди більше: він є символом нової Індії, духовий провідник народу, що впливає на його філософію, світогляд чи політику.

Для Західнього світу він і його політика дивні, незрозумілі і таємничі. Коли були тут в гостині Іден, Сингман Рі, Сукарно чи Гронкі, то поза їх усмішками, словами чи поведінкою, поза їх інтенціями не крилося надто великої таємниці. І якби приїхали сюди „Краш і Балґі" (Хрущов та Булґанін), то їхні театральні маніфестації добродушности чи інше блазнування хіба наївному могли б замилити очі. Але Неру — як приїхав так і від'їхав незрозумілим. Правда, складав він заяви про те, що його головна ціль тепер — економічне піднесення його країни, що він змагає до свободи народів і одиниць, що веде невтральну політику, зовсім незалежну від будь-кого, і що кожну політичну ситуацію розглядає він самостійно і критично.

Але Західньому світові видається, що ця невтральна й самостійна політика Неру йде чомусь майже завжди на користь комуністичного бльоку, що його розуміння імперіялізму, агресії, справедливости чи вмішування в чужі справи, міряне двома мірками. І на Заході бояться, що політична гра Неру не забезпечує його Індії свободи народу чи одиниці.

Чи справді це опортуністична політика модерного типу? Адже Неру вихованець найкращих британських шкіл у Гарров та Кембриджі і практичний студент політики саме в боротьбі з Великою Британією. Чи може ця політика лежить десь глибоко в істоті індуського світосприймання? Чи це прямо нерозгадана дипломатична таємниця, чи незрозуміння двох світів: Заходу, що в теперішності бачить дійсність, і індуського Сходу, що в теперішності бачить тільки ілюзію часу й просторy по дорозі до об'єднання в універсальній душі?

Я дарма старався читати з обличчя Неру. Не в його офіційні дипломатичні моменти, а радше в більш філософічній атмосфері — в зустрічі з Красою. Він відвідував Національну Ґалерію Мистецтва, з директором ґалерії як провідником і в товаристві усього шести осіб. Без преси, без натовпу глядачів...

На „західній" смак, Неру був одягнений ніби неохайно; його типова біла шапка типу військового кепі, його вузенькі, від колін униз в гармонію пом'яті білі штани, якось не в стилі були з європейськими старої моди чорними півчеревиками і затісним, закоротким, і дуже прим'ятим ясним плащем-дощовиком. Він середнього росту, здається вищий від пересічного типу індусів, яких чимало видно тут у столиці. Але передусім його обличчя не нагадує сина своєї раси. Ясна шкіра неначе легко опалена сонцем, доволі грубі риси не багато відрізняються від старшого віком европейського типу. А все таки вираз лиця його особливий. Його очі — не фасцинуючі очі індуського йоґа, що заклинає вужів або гіпнотизує людей слабої волі. Це очі, що в них наперед видно великий спокій людини, яка йде життям у повній злагоді зі своєю життьовою філософією; це — здавалося мені — спокій людини, у якої всі внутрішні конфлікти чи сумніви зостались позаду і не непокоять більше ума; це — спокій, що може бути вислідом великого життьового досвіду і великої певности себе та свого шляху. Я бачив, як Неру переходив швидкими кроками від образу до образу, як слухав пояснення директора; я чув його зауваги, часом жарти. І дарма, що слова його казали, що реагував він живо, ніщо на його лиці не зраджувало емоції захоплення, зацікавлення чи обурення, ніщо не порушувало виразу спокою. І я подумав, що трудно було б назвати цей спокій маскою. Але хто його знає... Може за виразом філософічного спокою таки криються бойові думки чи цезарівські амбіції зовсім не філософського змісту. Неру — політик; Неру також філософ. Хто скаже, чи це єдність, чи роздвоєння особовости? І хто знає, чи не в конфлікті філософа з політиком лежить небезпека Неру для світу?

Після самотніх і таємничих розмов на хуторі обидва державні мужі заявили, що скористали з цих розмов багато. Але мені здається, що філософ Неру більше черпав із слів жовніра Айзенгавера, як навпаки. І ще здається, що Неру від'їхав такий же нерозгаданий, як і був: навіть для Айка...

Іван Кедрин

ВІРА У ВЛАСНІ СИЛИ

За традиційним українським звичаєм, у цьому питанні існують теж дві крайні, взаємно суперечні теорії. Одна з них визнає гасло віри у власні сили, як антитезу до „орієнтації на чужі сили", отож як переконання, що тільки власними силами народу можна здобути державу. У практиці ця теорія виявилась настановою на ведення одночасної боротьби проти всіх чотирьох сусідів України, які віками зазіхають на українські етнічні землі. Ця сама теорія лягла в основу партизанки, веденої під кінець останньої війни проти німців і большевиків. Джерелом цієї теорії є принципіялізм націоналістичної філософії, який не рахується з практичними наслідками такої політики. Він утотожнює політику з ідеалом і визнає тільки чистоту догми, що ставить націю понад усе, в нації бачить праджерело всіх потрібних державі атрибутів, і в тому культі своєї нації ставиться неохоче, чи байдуже, до всіх сил і чинників з-поза рідної території і рідної нації.

Протилежна теорія легковажно ставиться до власних сил народу і покладається виключно на того варяга, який прийде на медом та молоком текучу землю українську, здвигне на ній державу і подарує її українцям за господарські концесії. Ця концепція зроджена з браку віри у творчі сили своєї нації, чи пак з переконання, що український нарід — бодай покищо — неспроможний власними силами здобути державність. Яскравим прикладом стосування у практиці цієї теорії була віра не будь-якої сірої і політично малограмотної людини, а голови Директорії УНР, В. Винниченка, в лютому-березні 1919 року, що французи маршуватимуть з Одеси вглиб України й празнуватимуть большевиків „блакитним проміням". Наївність віри в чужі сили, не сперта на реальні факти, проявилася в настроях великої частини українського громадянства на початку останньої війни, яке вбачало в німцях мало не будівничих української держави, за концепцією Берестейського миру. Зате треба ствердити, що самий Берестейський мир постав не внаслідок такої духової настанови, а тільки як найдоцільніша в тодішніх реально-політичних умовинах можливість рятування української державности та вможливлення дальшої боротьби за неї.

Можливо, що сформулювання вгорі цих двох українських теорій віри і зневір'я у власні сили — трохи перенаскравлене й занадто однобічне. Проте, воно таки унаглядніює й уточнює найважливіші моменти в загальному розумінні, що таке орієнтація лише на власні сили та орієнтація тільки на закордон. Замало протиставити цим двом теоріям засаду „золотої середини", себто сполуки власних сил із закордонною допомогою при будуванні держави. Цю безспірну правду треба пояснити трохи ближче.

Віра у власні сили в націоналістичному розумінні має повне і слушне застосування, коли йде про підготовлення нації до здвигнення власної держави. Коли нема відповідної національно-політичної свідомости і нема стихійного гону народних мас до власної державности — навіть при найкращій міжнародній коньюнктурі — неможливо створити свою державу. Новітня історія України доказала це роками 1917-21. Закиди українських консервативних і гетьманських істориків, що Українська Центральна Рада не використала ентузіязму мас в 1917/18 рр. для державного будівництва і змарнувала національну енерґію, розпорошивши її в міжпартійній боротьбі і соціяльному реформаторстві, ці закиди так само неістотні, як закиди на адресу гетьманського режиму з 1918 року, що він злегковажив собі настрої селянських низів і інтеліґентського активу. Коли б навіть признати зерно правди в одних і других закидах, то вони не перекреслять тієї найболючішої і єдино в тодішніх умовинах вирішної правди, що український нарід у своїй масі взагалі не мав належного зрозуміння для потреби і вартости власної держави, захоплювався цією ідеєю, але й зневірювався в ній, не був перейнятий нею вглиб, не включив ще тієї ідеї у свій світогляд і свою душевну структуру, як щось одне і нероздільне з національним „я". Гасло віри у власні си-

(Закінчення на стор. 6-1?)

РІЗДВО

Шелестітиме сіно
на столі під скатертю,
Дідуха у світлицю
хтось повагом притащить
І покотяться діти
на солому простерту...
Все по давньому — тільки:
Мов торік було краще.

З проскурками-бажанням
встане батько: Ростіть ви!
Хтось зворушений вдарить
в струни всновані цвіллю
І як будуть молитись,
не скінчу я молитви,
Бо чужим стане слово
в цю врочистую хвилю.

З ночі виповнять церкву
якісь тіні родимі.
Хтось молитися буде
гаряче так Пречистій
І дивитись, як никне
образ в синьому димі
І як жар роздуває
паламар у захристії.

І підуть дні святочні
і святочнії нуди...
Стіл заставлений буде
святковими достатками
І новиною давне
заворушиться в грудях,
Як у вікна дзвінками
застукоче колядка.

БОГДАН КРАВЦІВ

Ольга Мак

КОРЧМА „ЧОРНОЇ КІШКИ"

(3)

Я ще не вспів перевірити себе, чи то реальність, чи сон, як біля мене з'явилася величезна, немов намальована сажею, постать у ширококрисому повстяному капелюсі і в довгій пелерині, з якої цюрком збігала вода.

— Це — сеньйор, якого я маю забрати до корчми „Чорної Кішки"? — гаркнув таємничий візник і хльоснув з усієї сили батогом у повітрі.

— Ні, ні!.. — поспішно заперечив я і подався назад у двері.

— Як то ні?! — визвірився візник. — Як то ні?! А по якого ж чорта гнав я коні й мокнув під дощем?! Жвонзіньо, драбуго ти чорна!.. Чому не допоможеш панові сідати?!

І в тій же секунді переді мною, ніби з-під землі, виросла друга постать: малий може років дванадцяти муринчук, в самій сорочині й штанцях, що від дощу поприлипали йому до тіла.

— Сеньйор дозволить?.. — запобігливо спитав він і зараз же, не чекаючи моєї відповіді, рішуче вхопив з лавки валізки і поніс їх до карети. — Прошу сідати...

Признаюся, я був такий розгублений й збентежений, що цілковито втратив свою волю, і, перше, ніж отямився, сидів у кареті. Дверцята з силою затріснулися, ляснув батіг, коні рвонули — і повіз полетів. Саме полетів, а не поїхав і не покотився, бо не було чути ані гуркоту коліс, ані струсів на вибоїнах дороги, яка не могла тут бути рівною. Тільки коні порскали завзято та час від часу розтиналися голосні, мов постріли з рушниці, лопоти батога.

— „Чи я не сплю часом?" — спитав я сам себе. З одного боку, все було таке очевидне й реальне, що для сумнівів не залишалося місця, а з другого — все ж воно було таке неправдоподібне й незрозуміле, що його не можна було збагнути тверезим розумом. Що це за корчма? Чому буфетник так змішався, коли той обідранець згадав про неї? Чому заперечив існування будь-якого готелю? І по кого справді їхав той бородатий візник: по мене, чи по якогось іншого гостя?

Такі й всякі інші запитання кружляли мені в голові, а старовинна карета тим часом летіла крізь дощ і темінь у невідомому напрямку.

Та ось нарешті їзда стала повільнішою, коні зацокали копитами об каміння, а повіз почав перехилятися і підскакувати на вибоях. Слава ж Тобі, Господи, нарешті є щось реальне!..

Я прилип обличчям до забризканої дощем шиби і побачив, що ми наближаємось до якоїсь великої будови. Це був поверховий, старої архітектури дім, фронтові стіни якого продовжувались високим муром. Через темінь і дощ більше нічого не можна було добачити, крім малої брами в середині дому, освітленої двома жовтими ліхтарями, та двох жовтих прямокутників вузеньких вікон, що сліпали мертвим, непорушним поглядом в різних кінцях поверху.

Карета підкотилася до брами і зупинилася, візник голосно хляснув батогом і закляв на все горло. Від немов магічного закляття, брама відразу відчинилася, пропускаючи коней з повозом в глибоку пащу тунелю. За кілька секунд дверцята відчинилися і перед ними я побачив якусь постать, що тримала в руці ліхтар і кланялася мені в пояс.

— Прошу висідати, сеньйоре, — заговорила постать, і голос мені її видався чомусь знайомим. — Жвонзіньо, поможи гостеві і покажи кімнату. Але скоріше, ти, чорна собако!..

Світло ліхтарні освітлювало тільки кружечок на бруці та чиїсь ноги в грубих черевиках зі спряжками і вовняних червоних панчохах. Решта постаті була закутана густим мороком.

Знову, немов з-під землі, безшумно з'явився муринчук, ухопив мої валізки і, кланяючись безперестанку, почав поступати боком вперед, показуючи нахилом голови мені дорогу.

Вже на порозі в мене вдарив гамір численних збуджених чоловічих голосів, що виривався десь з глибини господи, а в носі аж залоскотало від запаху смаженого м'яса і хмільних напоїв: не підлягало сумнівам, що тут десь велике товариство гідно зустрічає Новий Рік.

Все ще здивований і не зовсім притомний, я пішов за Жвонзіньом у будинок, пройшов півтемним коридором, вийшов крутими сходами нагору і незабаром опинився у великій кімнаті, освітленій грубою восковою свічкою, застромленою у великий срібний свічник, що стояв на комоді.

Муринчук поставив мої валізки і став у вичікуючій позі біля дверей, згорнувши руки на грудях.

Я пошукав по кишенях, витягнув дрібний гріш і подав його хлопцеві. Але він заперечливо похитав головою, схилився і шанобливо поцілував краєчок мого порохівника.

Це мене здивувало.

— Що ти?! Візьми, хлопче, візьми. Придасться тобі...

— Мені — ні... Мені — ні... — спішно заговорив Жвонзіньо.

— Ні?! Не придадуться тобі гроші?! А то чому?

Муринчук боязко оглянувся на двері, ступив ближче до мене і зашептав:

— Не питайте мене нічого, прошу вас!.. Ліпше помоліться за мою душу і будьте дуже обережні, сеньйоре... О, будьте дуже обережні!..

Я розкрив рота, але не вспів нічого сказати, бо в коридорі знову гримнув той самий знайомий голос:

— Жвонзіньо!.. О, ти лайдаку чорний!.. Де ти стирчиш?!

Хлопець затрясся на звук того голосу, як осиковий лист, благально приклав пальця до уст і миттю вислизнув з кімнати.

Я не чув кроків його босих ніг, зате через кілька секунд до мого слуху донісся відгомін хлостких ударів і придушений писк. Вискочивши в коридор я побачив власника тих самих тяжких черевиків зі спряжками, який однією рукою тримав Жвонзіня за комір, а другою рукою, озброєною шкіряною нагайкою, шмагав хлопчину через голову.

В одну мить я скочив уперед і схопив незнайомого за руку.

— Не смійте! — крикнув, обурений до глибини душі. — Пустіть хлопця зараз же!..

— Собака! Свиня чорна!.. — зашипів крізь зуби чоловік, але хлопця випустив.

Жвонзіньо смикнув уздовж коридором і провалився кудись униз по сходах.

— Безсоромний, жорстокий чоловіче! — кричав я далі. — За що ви так побили хлопця?!

— С-с-собака! — прошипів ще раз незнайомий і, обтерши рукавом зіпріле лице, обернувся до мене.

Я глянув на нього і закам'янів: переді мною стояв господар станційного буфету.

— Ви?! — просто не стямився я від здивовання. — Ви?! А ви ж мені щойно сказали, що поблизу станції нема ніяких готелів!..

— Сеньйор?.. — не зрозумів мене господар і знову, ніби глухий, наставив вухо.

— Покиньте грати комедії! — визвірився я, хоч душа моя сиділа в п'ятах. — Ви, що маєте таку коротку пам'ять?! Ще й години нема, як ви мене обслуговували на станції і запевняли, що тут поблизу нема ніяких готелів!..

— Сеньйор?.. — ще раз наставив вухо чоловік, і його камінне лице виявило велике здивовання — єдине, здається почуття, на яке було здібне. — Не розумію добре...

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMMITTE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

ВСЯ КОЛЯДА НА ФОНД ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ!

Дорогі Земляки!

Вже кільканадцять років лунає по Америці серед українців цей традиційний клич. І цього року кидаємо його в час, коли на міжнародному політичному небосклоні нависли важкі хмари, які можуть спричинити світову хуртовину.

Ми, американські українці, живемо тут, на території ЗДА, безпечно, під охороною найсильнішої світової потуги, в добробуті. Тому ми повинні тим більше розуміти трагічне положення українських еміґрантів-скитальців в Европі. Під цю пору ще й нові українські патріоти, ризикуючи своїм життям, продираються на захід, у світ свободи, чекаючи помічної руки від українців у вільному світі.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет постав для того, щоб нести поміч жертвам війни і ворожих режимів. ЗУАДК прийшов із повною допомогою українцям, які потерпіли внаслідок подій другої світової війни. В 1948-1952 рр. ЗУАДК переселив до ЗДА понад 35 тисяч українців з Европи. Під цю пору в повному ході нова переселенча акція, наслідком якої вже прибуло до ЗДА около 3,000 українців. До закінчення цієї акції ще 3,000 українців з Европи знайде нове життя у цій нашій благословенній країні.

Проте, ще багато, бо понад двадцять тисяч українців залишилось в Европі без надії на виїзд до заморських країн. Ними мусить опікуватись ЗУАДК, не лише матеріяльно, але теж і мусить дати їм правну опіку. Нові втікачі ще доповнюють цю скількість залишенців і підносять потребу допомоги для них.

Тому не забуваймо про Коляду для ЗУАДКомітету саме цього Різдва Христового. Особливо недавноприбулі до ЗДА можуть добре усвідомити собі горе, яке висить над нашими братами в Европі.

Не забуваймо, що йде великий натиск большевиків, щоб наші залишенці верталися „на родіну". Не даймо нашим братам попасти в безнадію. Ми мусимо їм допомогти, мусимо дати їм матеріяльну допомогу і правну охорону перед ворожими зазіханнями.

Колядуймо всі об'єднано на велику і достойну ціль: на допомогу нашим братам у потребі. Кожна наша пожертва йде на те, щоб підтримати українську людину в потребі, щоб дати кожному українцеві можливість і силу перетривати важкий час.

Колядуймо і пересилаймо негайно зібрані фонди на благородну працю ЗУАДКомітету на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

За Управу ЗУАДКомітету:
Д-р Володимир Галан, Президент

Д-р Матвій Стахів, Адв. Михайло Пізнак, Олена Лотоцька — заступники президента; інж. Іван Харамбура, касир; Павлина Різник, секретар; Василь Мудрий, директор; Василь Довгань, ген. Олександер Загродський, Катерина Пелешок, ред. Іван Кедрин-Рудницький, Роман Слободян — Контрольна Комісія; д-р Осип Андрушків, Антін Батюк, Теофіль Бак-Бойчук, Іванна Бенцаль, Дмитро Василащук, Олександер Галелюк, Дмидро Галичин, Катерина Гульчій, ред. Антін Драган, інж. Степан Куропась, д-р Петро Мірчук, інж. Панас Панасюк, Андрій Шекерик, Тарас Шпікула, Роман Шраменко — члени Дирекції.

ПРИВІТАННЯ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ В УКРАЇНІ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ВІД ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Дорогі Браття і Сестри!

З нагоди Великого Свята Різдва Христового пересилаємо Вам щирі привітання від Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, від його Управи і всіх Членів.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет — популярно званий ЗУАДК — це українська допомогова установа, яка визнана американським урядом нести допомогу українцям у всіх країнах світу. ЗУАДК постав у висліді об'єднання всіх українських допомогових організацій у З'єдинених Державах Америки ще в 1944 році. За час свого існування ЗУАДК перевів велику допомогову акцію в користь тих українців, які стали жертвою другої світової війни. ЗУАДК прийшов не лише з матеріяльною поміччю цим жертвам війни, але й допоміг сотні тисяч українських виселенців переселитись до заможних заокеанських країн і там почати нове спокійне життя. Заходами Злученого Українського Американського Допомогового Комітету близько сорока тисяч українців знайшло нову країну у З'єдинених Державах Америки. Ці нові поселенці не лише вже живуть повним вільним і заможнім життям, але теж допомагають нашому Комітетові в його харитативній акції.

ЗУАДК старався теж понести допомогу в Україну, тим українцям, які потерпіли від воєнних дій і потребують допомоги. Але совєтські власті не згодились на відкриття представництва Американського Червоного Хреста, через який ЗУАДК міг би пересилати допомогу потребуючим в Україні.

ЗУАДК і далі веде допомогу всім старшим віком, хворим і немічним українцям у всіх країнах. ЗУАДК приходить із поміччю всім тим, які перебігають на Захід задля свободи.

Ми теж готові прийти з допомогою всім українцям у потребі в Україні, якщо для того буде дана змога.

Вітаючи Вас усіх з нагоди великого християнського свята, бажаємо Вам витривалости у вірі в справедливість і добро, як теж і любов ближнього, бо ці ідеали стали в основу нашого допомогового Комітету, який несе поміч усім українцям без різниці віровизнання чи політичної приналежности.

Христос Родився!

Д-р Володимир Галан,
Президент ЗУАДКомітету

На Свят - Вечір, 6-го січня ц. р., о год. 8.30 вечора, радіостанція АВС на хвилі 770 (77) передаватиме українські коляди у виконанні наших найкращих сучасних хорів в Америці. Програму попередить англомовний вступ про українське Різдво. Радіопередача відбудеться заходами фірми „А р к а" в Ню Йорку.

УКРАЇНСЬКІ КАНАПКИ...

Вашингтон. — Ця столиця повною парою готовиться до врочистостей інавґурації президента Айзенгавера, що має відбутись 21-го січня, а на інавґураційному прийнятті для провідників поодиноких національних груп, що має відбутись 20-го січня, вписано офіціяльно в меню „українські канапки". Буде там і жидівська „ґефілте фіш", і мадярська паприка, і „каляфіор по польську", і „словацький хліб", німецьке вино і французька курка, сирійська кава і російське морожене та багато інших національних присмак. Головними промовцями на цьому прийнятті будуть губернатор Теодор МекКелдін з Меріленду і сенатор Вільям Новленд, а до місцевого комітету національностей, що приготовляє це прийняття, належать з українців місцеві громадяни п. Степан Скубик і д-р Омелян Антонович, а між приблизно 700 лідерами поодиноких національних груп, що візьмуть участь у цьому прийнятті, названо голову Українського Відділу Республіканського Комітету і президента УКК п. Дмитра Галичина і голову УКК проф. Лева Дибриянського. Поодинокі національні групи приготовляють з цієї нагоди відповідні імпрези в столиці.

● **Колишній губернатор** Висконсіну Волтер Колер заявив, що зовсім не думає займати якесь становище в Вашинґтоні, як про це дехто говорить, а плянує вернутися до приватного життя, відслуживши 6 років як губернатор стейту.

НАРОДНИЙ ФОНД І КОЛЯДА ПРАЦІВНИКІВ ГОЛ. КАНЦЕЛЯРІЇ УНС І „СВОБОДИ"

Як кожного року, так і тепер, співробітники в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу та в Редакції, Адміністрації і Друкарні „Свободи", з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року зложили свої пожертви на Коляду для Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) та свій національний даток до Народного Фонду Українського Конґресового Комітету. Національний Даток і Коляду на 1957-ий рік зложили:

	Н. Ф.	Коляда
Д. Галичин	$ 50	$ 15
Р. Слободян	50	15
Г. Герман	50	15
А. Драган	25	15
Д. Слободян	25	5
І. Кедрин	10	10
С. Гладкий	10	5
Г. Е. Гапшиський	10	5
Осипа Г. Гіббонс	10	5
Т. Гіль	10	5
В. Давиденко	10	5
І. Кміш	10	5
Б. Кравців	10	5
Я. Кулинич	10	5
С. Курляк	10	5
Д-р Л. Луців	10	5
Меланія Міляйович	10	5
В. Назаревич	10	5
Є. Парницький	10	5
П. Постолюк	10	5
В. Сохан	10	5
С. Федів	10	5
С. Шумейко	10	5
Христина Бук	10	3
І. Вербяний	10	3
Д-р І. Козак	10	3
Д. Кравець	10	3
Ірина Лапичак	10	3
Люба Лапичак	10	3
М. Лисогір	10	3
Катерина Магура	10	3
Д. Притуляк	10	3
Софія Соколишин	10	3
Квітка Стецюк	10	3
Уляна Явна	10	3
Д-р О. Волощук	10	2
А. Домарацький	10	2
Марія Думанська	10	2
Іванна Коць	10	2
В. Кушнір	10	2
А. Лапичак	10	2
Ярослава Левицька	10	2
Т. Литвинюк	10	2
Стелла Раєн	10	2
М. Твердовський	10	2
Р. Ференцевич —	10	2
І. Керницький	5	5
В. Карий	5	2
Марія Сташинська	5	2
О. Кейс	10	2
Із збірки на вінок на домовину Дружини співробітника, бл. п. Марії Кравець		16
Разом	$ 635	$ 245

Отже, працівники Головної Канцелярії УНСоюзу та Редакції, Адміністрації і Друкарні „Свободи" зложили з нагоди цьогорічних Різдвяних Свят $ 635 — як Національний Даток до Народного Фонду УКК, і $ 245 — як Коляду на залишенців для ЗУАДК. — Разом 880 долярів.

НОВОРІЧНЕ СЛОВО
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

УКРАЇНЦІ В З'ЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ!

Стоїмо на порозі нового року. Що він несе — і принесе — світові, не можуть збагнути народи, не можуть передбачити й їхні керманичі. Що зготовить він нашому, українському народові — не можемо передбачити й ми, українці, що тут, у цій Країні.

Ідемо в цей рік з глибокою вірою, що доля нашого народу покращає й він наблизиться до повного свого визволення, до повного незалежного, суверенного життя на своїй Землі. Ідемо в цей рік з твердою постановою: допомагати й далі нашому народові на Рідній Землі в цій його боротьбі, яку він веде безустанно вже 39 років.

Ми, українці в З'єдинених Державах Америки, як у попередніх роках, так і впродовж минулого року, совісно виконували наше головне завдання: робили все, щоби допомагати нашому народові в його боротьбі за визволення. Ми пригадували американському світові минуле нашого народу, ми інформували його про теперішню боротьбу нашого народу, ми вказували йому на змагання українського народу за своє майбутнє, ми підкреслювали, що без повного визволення й повної державної незалежности українського народу не буде теж волі для інших народів, а через те — не буде і миру. Ми зазначували, що з тим є тісно зв'язана також доля й майбутнє нашої Великої Країни — З'єдинених Держав Америки.

Цю політичну діяльність виконував Український Конґресовий Комітет Америки. Виконував її силами й засобами всієї української спільноти в З'єдинених Державах Америки. Виконував її, спираючись на моральну підтримку спільноти, зокрема — спираючись на її матеріяльну допомогу, яку вона виявляла датками й пожертвами для Українського Народного Фонду, що є єдиною фінансовою базою для всієї діяльности Українського Конґресового Комітету Америки.

Новий рік відкриває перед нами нові можливості. Ставить перед нами і нові та великі завдання. Щоб виконати їх для добра справи рідного народу — Український Конґресовий Комітет Америки мусить мати і в цьому році повну моральну і матеріяльну підтримку всього українського громадянства Америки. Бо тільки тоді наша праця може мати такий успіх, який ми бажали б мати.

Тому сьогодні, на порозі нового року, Український Конґресовий Комітет Америки дякує всій патріотичній, активній і жертвенній Українській Громаді в З'єдинених Державах Америки за її працю для Української справи в минулому році, дякує їй за підтримування Українського Народного Фонду й закликає її: бути активною в нашому громадському житті та своїми пожертвами для Українського Народного Фонду, вплачуванням Національного Датку, вможливити Українському Конґресовому Комітетові Америки вести і в цьому році активну працю в користь справи українського народу і в допомогу його боротьбі за визволення.

Вступаючи в новий 1957 рік, з непохитною вірою у слушність української справи, вітаємо всю Українську Спільноту в З'єдинених Державах Америки, шлемо привітання її Духовному Провідництву, її Церквам, її Братським Союзам, Відділам УККА, Організаціям, Установам і Товариствам та бажаємо щастя в дальшому розвитку та багато успіхів у всіх задумах і починах.

Від усіх Вас, Дорогі Українці в З'єдинених Державах Америки, шлемо палкий привіт туди, на Рідну Землю, привіт нашому рідному, страдницькому, але невгнутому в боротьбі за свою Волю й Державну Незалежність Українському Народові й кличемо звідсіль в Україну:

СЕСТРИ і БРАТИ!

БОРІТЕСЯ! ПОБОРЕТЕ! — ВАМ БОГ ПОМАГАЄ!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ.

Ню Йорк, 1 Січня, Р. Б. 1957.

ЯЛИНКА

(Закінчення зі стор. 1-шої)

ки з соломки. Райські яблука, червоні, як калина. А згори янгольське, райдужне волосся спливає. Спалахують бенгальські вогні, як з зачарованого світу, і безліч свічок чарівним полум'ям горить.

***

Різдвяна Ніч... На святочному столі погасли святвечірні свічі... Голосні коляди затихли... Молодь і старших зморив короткий сон...

Тільки ялинка царює в світлиці. Оживають на ній прикраси.

Відчиняються навстіж ворота під хатою. Прожогом в'їжджає на подвір'я Дід Мороз. У кожусі, підперезаний поясом, у сап'янових чобітках, у баранковій шапці, а борода аж по пояс сягає. Заїржали сиві коні, забряжчали ковані сани. Зупинився Дід Мороз біля вікна, вдарив кришталевим батіжком, дмухнув у віконце — і лілеї чарівні на ньому розтанули. Дід Мороз глянув у віконце, пізнав ялинку й кликнув:

„Здорова була, ялинко! Тебе, як бачу, одягнули-одягнули! Жучків, мавок, русалок не розберу скільки! Он куди забрела! А ліс сумує за тобою!"

Хотіла була ялинка про щось попросити діда, але дід дмухнув у віконце — і папороть, троянди та лілеї знов зацвіли на ньому, як із самих перлів.

Надлетів лісовий вітер, задзвонив шибками, як дзвіночками, дмухнув у горішнє вікно й загомонів:

„Поклін тобі, різдвяна царівно! Ти, як бачу, царюєш, а я сумую за тобою. Щодосвітку прилітаю на те місце, де ти росла, і не знаходжу тебе! Чи не сумно тобі за лісом?"

Защерехтіла ялинка тисячами прикрас, замиготіла сотками барв і зідхнула.

„Ой, вітре мій, — шепотіла, — дістань таку силу, щоб хоч на мить переніс мене ще до лісу... Нехай я погляну на небо блакитне! Нехай я кришталями сніговими прибераусь, сонцем запалаю, з тобою й з хмарами розмови розведу..."

Застогнав вітер. Забряжчав вікнами й, наче тисячею самоцвітних санок — відлетів...

Ялинка стулювала вітки. Повільно умлівала. Шпильки посипались з неї на землю. Тільки на вікні все ще квітли лісові лілеї, що їх Дід Мороз намалював.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

БАГАТО РАДОСТИ ТИМ, ЩО ДОПОМОГИ ПОТРЕБУЮТЬ;
БАГАТО ВДОВІЛЛЯ ТИМ, ЩО ДОПОМАГАЮТЬ!
КРАЩОЇ ДОЛІ ТА ВИМРІЯНОЇ ВОЛІ ВСІМ УКРАЇНЦЯМ

бажає

З НАГОДИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА І НОВОГО РОКУ

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Родині, Приятелям, Знайомим та усій Українській Громаді

передаю

цією дорогою мої найкращі бажання з

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ

Президент Української Народної Республіки в Екзилі

о. М. Федорович

ПОЧАТКИ РІЗДВЯНИХ СВЯТКУВАНЬ

Велична подія народження Божого Сина (по плоті) належить до ряду найбільших християнських свят. Одначе, про початки Різдвяних святкувань не знаємо нічого певного. Коли, де і як перші віки християнської ери започаткували ці Свята? Щобільше, навіть самий день народження Христа по сьогодні не є з абсолютною певністю усталений ані наукою, ані богословами, ані істориками християнської старовини. Причина є в тому, що Св. Євангелисти, подаючи так точно обставини й історичне тло Вифлеємської Події, не подали дати (року) народження Спасителя.

Ще в 1603 р. великий астроном Кеплер подав здогад, що дату Різдва треба б пересунути на шість днів раніше. Він з математичною точністю подав, що поява відомої вифлеємської зорі мала таки місце в часі народження Христа, але на сім днів скорше. Отже, на його думку, християнське літочислення треба б завернути на один тиждень назад. Кеплер твердив, що саме в цьому часі велика плянета Юпітер покривалася з Сатурном, даючи на землі (в околицях Близького Сходу) враження гейби нової плянети, що кидала на землю дуже яскраве світло. Цією „новою" зіркою могли легко орієнтуватись відомі Три Мудреці-Царі у своїй різдвяній дорозі до Христа-Дитяти.

Ще більша трудність наступає, коли мова про початки Різдвяних святкувань у ранній добі християнства. Одно знаємо певно: Східня Церква святкувала Різдво в дні 7 січня, а Західня — в дні 25 грудня. Які були причини цих найстарших розходжень поміж Сходом і Заходом? Вони, ці різдвяні різниці, своїм корінням сягають старопоганських часів, інакших обставин і звичаїв, поміж східніми і західніми провінціями великої греко-римської імперії. Старі римляни у дні 25 грудня відзначали „свято сонця", коли ніч ставала коротшою, а день довшим. На Сході, в дні 7 січня (точніше кажучи: 6 січня) святковано пам'ять поганського божка Діонісія (Озіріса), подателя багатства і добра. Символом цього поганського божества було також сонце. Як бачимо, християнський Схід і Захід достосували Різдвяні святкування до світогляду й вірувань старопоганського часу. На звалищах старого світогляду защеплювано нові, величні, високі ідеї — про Спасителя світу, Христа, що для всіх є справжнім і незаходячим Сонцем найвищого Добра, єдиної Правди, справжнього багатства духом... З подібними явищами акомодації християнства із завмираючим поганством зустрічаємось і на землях України (К. Сосенко зі старших, С. Килимник з новіших авторитетів цієї ділянки).

Апостольських часів сягають тільки Великодні свята. Протягом перших двох століть (знаємо з певністю!) визнавці Христа не знали зовсім Різдва Господнього, як свята. Урочисто святковано тільки Богоявлення Господня (Водохрещі), і тільки на Сході. Вірменські монофізити (єретики) й по сьогодні святкують Різдво в дні 5-го січня, а Богоявлення в дні 6-го січня. Щойно в половині, або з кінцем 3-го століття — несміливо, гейби з деяким ваганням стали на Заході святкувати Господнє Різдво, а на Сході долучувано його до Йорданських святкувань. Хронологічно й історично це є дві окремі євангельські події. Але з надприродного, догматичного погляду, вони зовсім одна одну не виключають. Божеським Актом вифлеємської ночі Христос прийняв людське тіло, став людиною, щоб об'явити світові правдивого Бога. І це можна б назвати першим об'явленням Христа світові. Другий святий акт, 30 років пізніше, над Йорданом, — це є публічне, всемірне (вживаючи старого церковного вислову) об'явлення Христа світові. Немов друге Богоявлення Господнє.

Може й тому Східня Христова Церква на закінчення, так би мовити, „різдвяного сезону" (по-церковному: різдвяного кругу) — поставила Свято Богоявлення, Водохрещів. Звідси й наш, аналогічний до Святого Вечора — Щедрий Вечір („Голодна Кутя" на Україні). Як також тут джерело наших старовинних колядок і щедрівок, що тематикою досить сильно пов'язані з недавнім Різдвом. Таким чином народна інтерпретація українського народу повела гейби поміст поміж одним і другим святом.

Остаточно й офіційно заведено святкування Різдва на Заході декретом папи Юліяна I, а на Сході дещо пізніше, за часів славного царгородського патріярха, св. Івана Золотоустого, з кінцем 4-го сторіччя. — Які причини такого пізнього започаткування свят Христового Різдва у Вселенській Церкві? Тільки первісним, що так скажемо, примітивним станом богословських наук того часу можна пояснити цей факт. Перші визнавці Христа вистерігались пильно, щоб святкуванням Різдва не наслідувати тодішніх поган, що — подібно до практики наших днів — гучно й широко відзначали свої уродини... Це було тодішнє упередження християн до поганського культу людини. Великий учений і письменник цього давнього часу, Ориген (185-254 рр.), що мав велику повагу у своїй добі (хоч зробив чимало грубих промахів у своєму церковному навчанні), каже, що „тільки грішники й погани святкують день своїх народин"!..

З подібних псевдобогословських міркувань, тим разом чисто сектярських, гостро осудили святкування Різдва англійські пуритани. Горезвісний „самодержець" тодішньої Англії, Аливер Кромвел, заприсягся був знищити до самих основ усяку згадку про Христове Різдво! За англійськими пуританами чинили те саме перші пуританські „скитальники" на американському, вільному континенті! По їхніх громадах, на тодішньому сході Америки, зокрема на території теперішнього стейту Месачусетс — протягом 22 років карали грошовою карою (у висоті 5 шилінґів) — тих „неправовірних" братчиків, що святкували Різдво... Цю антиріздвяну затію розвіяв щойно славний англійський байкар Діккенс. Своїми чудовими різдвяними казками для молоді він знищив рештки старохристиянського „упередження" англійських пуритан до Христового Різдва! Тому слушно Діккенса називають „людиною, що відкрила справжнє Христове Різдво..." Саме з цього часу (1843 р.) в Европі і за морем бере початок новітнє й величне почитання Божого Дитяти! З цього недавнього часу набирають такого буйного розквіту різдвяні мелодії англо-саксього і германського світу. (На жаль, на цьому континенті подекуди зведено Христове Різдво до стану новітнього поганства. Бизнесом, радіом і телевізією. Прийшла всесильна комерція й тут).

Перемішавши людське з Божим, часове з одвічним — перші століття християнської ери не знали цього величного свята Христового Різдва. Цього „предивного чуда", як кажуть наші старі коляди. А за першими століттями, чотирнадцять віків пізніше — „вирікались" Христового Різдва й англійські пуритани, — у старому й новому світі, але безуспішно.

З догматичного боку під святою подією Різдва Спасителя розуміємо не так людське, фізичне народження Христа, як радше (і єдино) — втілення, воплочення Предвічного Слова. А водночас і об'явлення Христа світові. Син Божий прийняв із своєї Пресвятої Матері, надприродним шляхом, людське тіло, — існуючи раніше, споконвіку, у постаті Триєдиного Божества.

Для мільйонів християн Христове Народження по плоті — це найдорожче, найбільш чарівне свято в році, що в ньому „ в яслах убогих, поміж бидляти — спочив на сіні Бог необнятий". Лише один раз у році прощаємо старовинним нашим „поетам" і „граматикам", авторам наших коляд і колядок, за їхній стиль і форму... Бо не в словах і афектах, не в зовнішніх деталях, а в надрах душі віруючої людини, християнина, лежить глибина Христового Різдва.

Христос Родився — славім Його!

Пантелеймон Ковалів

СВЯТО МИРУ

В день Народження Христа близько двох тисяч років тому пролунала янгольська пісня: „Слава на небі Богові і на землі мир!..“ Ця різдвяна пісня миру на всі віки залишилась невмирущою. З року в рік вона передається й живе в устах людей. Цього року вона має особливе значення, коли питання миру стало основною проблемою світу.

Нині ми є свідками того, що домогтися миру не так легко. Це пояснюється тим, що мир майже цілком залежить від морального і духового стану людей, від їх доброї волі. Недарма кажуть, що легше виробляти речі, ніж добру волю.

Після двох світових воєн людство мало більші успіхи у вилікуванні фізичних ран, ніж у вилікуванні ран духових. Обидві війни принесли, крім фізичного нищення, ще й великий моральний занепад, що виявився, зокрема, у формі тоталітарних загроз людському мирові й свободі. Через те не маємо нині того справжнього миру, тривалого, вічного миру, що його прагне людство і що про нього не раз говорять державні мужі.

Коли говоримо нині про різдвяний мир, то це означає, що мова йде саме про той справжній мир, що засновується на добрій волі всіх людей. Цей мир не може бути використаний з метою служіння одній якійсь державі чи певній групі людей. Мир, що його ми прагнемо, полягає в індивідуальній свободі і, зокрема, в гідності кожної особи.

Саме цей мир потрібний нині людству, що досі ще не порвало кайданів індивідуальної неволі і залишається ще з потоптаною людською гідністю. Людство прагне миру доброї волі, миру, що його приніс на землю народжений Син Божий, Господь наш Ісус Христос. Своїми пречистими устами Він не раз говорив про мир, не раз промовляв: „Мир вам“.

Свята Церква Христова устами своїх священнослужителів раз-у-раз промовляє слова: „Мир усім“. Цей мир є в серці кожного віруючого християнина. Цей мир ніколи не згасне: він горить вогнем тісї християнської любови, що, властне, й помагає людині здійснювати мир в соціяльному розумінні цього слова.

Отже, мир, що про нього співається в різдвяній пісні, як здійснення високих християнських чеснот у житті людства, — такий мир є правдивою запорукою загального миру на землі. Інакше кажучи, мир на землі забезпечують тільки релігійні основи життя, ті основи, що їх заклав і освятив Господь наш Ісус Христос.

Христос, Син Божий, народився в образі людини, щоб образ цей освятити, зробити його праведним, вічним носієм миру і любови, і цим виконати предвічну місію Божого милосердя над світом — спасти світ від гріха і смерти. В цих коротких словах — вся догматична суть народження Христа. А в практиці нашого життя це означає, що ми, виконуючи заповіді Христові, здійснюємо ідею Царства Божого, виховуємо в собі високі моральні й духові чесноти і цим перемагаємо ненависть і всяке зло, що ввійшло в світ через гріхопадіння.

Провідники держав світу в своїй більшості говорять нині про мир саме в такому сенсі, надаючи великого значення релігії в житті людей і в житті держави. Саме такий мир мав на увазі президент Айзенгавер, коли говорив, що „треба більше сміливости до терпіння“. Саме про такий мир іде мова, а не про мир, що означає тільки відсутність війни.

Шукаючи цього миру, людство повинно насамперед знайти спільну мову і стати на спільний ґрунт релігійного життя, як основи миру. Цю спільну мову, спільний ґрунт нового релігійного життя, життя в мирі і любові, приніс на землю наш Спаситель. За те свята Церква прославляє Його словами янгольської пісні: „Слава на небі Богові і на землі мир“.

Христос народився!

В. Т. Купчинський

З ДОРОГИ ПО СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

Дістьця в Єрусалимі. Їдемо автобусом і час від часу стаємо біля місць або будинків, зв'язаних з життям Христа. Виходимо з автобуса і наближаємось до старовинного, почорнілого будинку, найменше дві тисячі літ старого, з шістьма ступнями на фронті, з дерев'яною ручкою, яка тягне дріт, що всередині порушує дзвінок. На дверях на трьох дошках написи в трьох мовах: російській, англійській і арабській: „Тут проживала якийсь час Пречиста Діва Марія з Ісусом і св. Йосифом, вертаючись із Єгипту до Назарету“.

Наш арабський провідник (говорить знаменито 10-ма мовами) дзвонить. Виходить бабуся з величезним ключем. Їдемо всередину. Чотири кімнати, які годі кімнатами звати. В найбільшій стоїть малий вівтар, на фронтоні якого вписано церковно-слов'янською мовою: „Благообразний Йосиф, со древа снем“ і т. д. На вівтарі горить дві воскові свічки. Сходами спускаємось вниз, де дві кімнати, в яких жила свята Родина. Більша кімната, де жив св. Йосиф, і маленька кімната на 4 ступні нижче, де жила Пречиста Діва з Ісусом.

Виходимо нагору і тут слухаємо розмову нашого арабського провідника з бабусею. Вона має 72 роки, тут живе вже 45 років. Три роки тому поховала свого чоловіка. Працює за кусок хліба. Є тут 6 православних, російських священиків. (Їх не було вдома, пішли на місто просити кавалка хліба. За царя приходили гроші, а тепер нічого нема).

Підходимо до бабусі і питаємо: „Ви русска чи українка?“ — „Українка“, — каже бабуся. — „А ви хто?“ — питає. — „Українець“, — кажу я. У бабусі на очах блиснули сльози. — „Паночку, то ви наш! — сказала і, вхопивши мої руки, почала пристрасно їх цілувати. — Паночку мій, 45 років я не чула нашої мови. Я з Полтавщини, мій батько покійний позував Рєпінові до його картини „Запорожці пишуть лист до султана“. Звідки ви, з якої губернії?“ — „З Галичини“, — кажу. — „Боже мій, мій чоловік також був з Галичини, з-під Збаража. Він там сидів у тюрмі, бо бунтувався проти влади. Потім втік до нас. Ми виїхали з ним до Одеси, а звідтам дісталися до Царгороду і сюди, ще перед першою війною. Гірко приходилось. Мій чоловік робив коло цементу“.

До мене підійшов президент американського університету, член нашої експедиції. „Купі (так він мене називав), що це за жінка?“ — „Землячка моя“, — відповідаю. — „А якою мовою ти до неї говориш?“ — „Українською“. — „Гм“, — сказав і пішов до наших співподорожних. За хвилину повернувся, щоб передати мені для бабусі жертву, на яку, як обчислив арабський провідник, треба було в Єрусалимі три роки тяжко працювати. Я сказав президентові, щоб він ці гроші передав бабусі сам. Бабуся взяла гроші в одну руку, а другою тримала мої руки, щоб їх цілувати. — „Боже мій, коли я ще вчую свою мову? Паночку, говоріть щонебудь!“ Пригадалося мені з „Гамалії“ Шевченка: „Стрепенулись соколята, бо давно не чули хрещеної тої мови“.

Ми попрощались, автобус рушив з місця. На сходах стоїть бабуся. В руці — жменя грошей і великий ключ. Другою рукою підняла фартушок і обтирає сльози...

„БО ПОРА ЦЕ ВЕЛИКАЯ ЄСТЬ . . .!"

Різдвяний привіт Україні від Головної Ради Наукового Товариства ім. Шевченка, виголошений Президентом проф. Романом Смаль-Стоцьким через „Голос Америки"

І знову вся Америка замаїлася різдвяними ялинками, всюди гудуть дзвони й гомонять коляди. І знову ми — НТШ-івці, вільні українські науковці, святкуємо Новоріччя й Різдво Христове у вільному світі! І, як щорічно, так і сьогодні, всі наші щирі почування та тяжкі думи спішать з тривогою сердець наших через океан до Вас, дорогі науковці, до Вас, професори й академічна молоде, до всіх Вас, дорогі сестри і браття нашої поневоленої України! Всі чужинці, що в ході цього року відвідали Україну, підтвердили нам, що давня програма російського імперіялізму повної економічної експлуатації України, русифікації її міст, нищення нашої культури й науки послідовно і без Сталіна продовжується. Та всі подорожники вернулися, зворушені Вашою привітливістю, вернулися, з переконанням, що сонячна Україна і її Київ — це живі символи традиції християнської культури та стихійного прагнення визволитись від понурої Москви з її кривавою деспотією і нетерпимістю.

Звідомленням з діяльности Наукового Товариства ім. Шевченка хочемо, дорогі сестри і браття, скріпити серця Ваші. Минулий, 1956 рік стояв під знаком трьох великих річниць. Ми відсвяткували урочисто тисячоліття християнства в Україні, цього фундаменту нашої культури. Московські комуністи нищать правдиву віру Христову, вони знищили Українську Автокефальну Православну й Українську Католицьку Церкви та не змогли і не зможуть знищити в українських душах тих величних традицій святої Софії, що колись сіяли промінням Христової правди й любови, волі та людської гідности на весь Схід Европи.

Ось з цих традицій постав теж цей дороговказ української нації, могутній „Мойсей" Івана Франка, нашого великого вченого, поета й письменника, громадянина-революціонера, будителя й учителя народу. Його соту річницю народин вшанували конференцією 12 травня у Колумбійському університеті в Ню Йорку, ми відзначили її однотомовим вибором з його творів і 166-им томом Записок, збірником матеріялів Франківської Конференції. Окупаційна влада червоної Росії й України відзначає цю річницю фальшуванням його світогляду і творів. А Академія Наук совєтської України докотилася у 8-му числі свого „Вісника" до того, що у вірші:

Багно гнилеє, між країв Европи,
Покрите цвіллю, зеленню густою,
Розсаднице недумства і застою
Росіє! —

слово „Росія" пофальшувала на „Австрію", з тим Львовом і НТШ, куди спаслася українська мова, культура й наука після варварського указу 1876 року. В цьому Франківському році ми закінчили друкування праці проф. В. Січинського „Історія української архітектури", розпочали друк праці історика Павла Грицака „Історія Галицько-Волинської держави" й збірника „Західня Україна під большевицькою окупацією, 1939-1941", зредагованого п. Міленою Рудницькою. В Европі під проводом проф. В. Кубійовича друк гаслової частини Енциклопедії Українознавства поступає пляново вперед, а рукопис англійського видання енциклопедії вже готовий. Патріотична жертвенність Українського Народного Союзу вможливить її друк. В Канаді — теж жива праця під проводом проф. Е. Вертипороха. Там появилося вже п'яте число „Бюлетеню НТШ" з матеріялами наукових конференцій. НТШ в Австралії понесло важку втрату через передчасну смерть свого заслуженого голови д-ра Е. Ю. Пеленського. Крім цього йде жива праця по наших осередках. НТШ веде в Ню Йорку для нашої молоді ще й Університет країнознавства вже третій рік.

Вся діяльність Івана Франка нерозривно пов'язана зі столицею Західньої України порозі свого восьмого сторіччя. Городе князя Льва, Івана Франка й Михайла Грушевського, митрополитів Шептицького і Сліпого, Коновальця й Чупринки та нашого матірнього НТШ — Тобі шлемо з вільного світу доземний поклін та палке вітання з 700-літтям! Москва знищила цвинтар Твоїх оборонців-героїв, що впали в бою за Твою волю, та живі ще оборонці Твої й діти, тут, в Ню Йорку, в митрополії вільного світу, гідно прославили Твою річницю великими дводенними святкуваннями та зложили понад чотири тисячі долярів для НТШ на видання збірника праць, присвячених значенню Львова для всього українського життя. Твоє НТШ — наш Княжий Городе, гідно й безкомпромісово держить Твій прапор волі України й її науки. Ми всі тут віримо, що наша найстаріша академія наук вернеться у вільний Львів і привезе Тобі в дарі ту мережу наукових осередків для зв'язку з Заходом в Америці, Австралії, Европі й Канаді, що ми за останнє десятиріччя розбудували. Прийміть, наш Львове з святим Юром, великокняжий Києве та всі Ви, дорогі сестри і браття, запевнення, що ми всі, науковці, свідомі того завдання, що його поставив нашій ґенерації наш незабутній Каменяр Іван Франко:

Бо пора це великая єсть:
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і щастя і честь,
Рідний Краю, здобути Тобі.

З Новим Роком, з Різдвом Христовим вітає Вас, дорогі земляки, Головна Рада НТШ!

● **Совєтський лейтенант,** був першим старшиною совєтської армії, який втік до Австрії у цивільному одязі, замішавшись між 800 мадярських утікачів. Проте, він явився до австрійської влади і розкрив своє дійсне прізвище та звання. Звичайних совєтських вояків втекло багато, але австрійська влада зумисне промовчує це, побоюючись репресій від Москви, яка домагається видачі всіх дезертирів, як кримінальних злочинців.

Ол. Зозуля

МАТЕРІ

Етюд

Коли в душі моїй воскресає сірий ранок і серце починає жадібно ковтати свіжу прохолоду, тоді ти з'являєшся перед моїми очима в повній своїй красі. Я не знаю, чи то від радости, чи від смутку, якась таємнича сила стискає мені горло до невимовного болю. Але я добре відчуваю, що радість прокидається тоді в наболілій душі так, як ранок після темної ночі.

Кожного дня, коли світанок розганяє сірі тумани, я простягаю до тебе руки, щоб хоч одним пальцем доторкнутись твого тепла. Від уявного дотику серце моє набирає чіткішого ритму, і мені здається, що я падаю в твої теплі обійми.

Мати! Як легко сприймає це слово серце.

Мати! Скільки в цьому слові радости, тепла і любови . . .

Ти породила на світ мене непокірливого, огрівала промінням незатьмареного сонця, обмивала росами, пестила грайливим подихом вітрів.

Ти, знедолена моя Мати, навчила мене жити, розуміти життя, творити і боротись. Я сприйняв твою науку, як тепло весняного сонця, яке так щедро запускає гарячі стріли в широкополі лани, в піняєті Дніпрові води, що омивають мури чудотворної Лаври. Ти втілила в мою душу любов до кожної грудочки землі, яку топче чужий чобіт. Ти виростила буйні ліси, кучеряві сади, з яких, немов зірки в синьому небі, визирають гордовито біленькі хатки.

Стоїш ти, моя рідна Мати, пограбована, закута залізними ланцюгами серед глухонімого світу і, зранена стогнеш від болю. Стогнеш б'єшся закута об мури тюрми. За це я тебе ще більше люблю.

Зійдуться ще до тебе усі твої сини та дочки і сядуть разом за багатий стіл. Ти ж, наша Мати, пригорнеш нас, дітей своїх, до грудей і обдаруєш щастям Волі. А ми, на оновленій землі, діждавшись свого повноліття скажемо:

— Благослови ж нас наша рідна Мати-Україно щасливим самостійним і незалежним життям.

Марія Струтинська

РІЗДВЯНИЙ ЛИСТ

Дорогий Приятелю!

Саме минуло сім років від того морозного світанку, коли ми прощалися з Вами на стації тирольського містечка. Свистіли льокомотиви, діпівський народ наповнював вагони своїм убогим майном у мішках і старих валізах, а Ви стояли у коридорі, ще завжди по-військовому виструнчений, і дивилися на те все й на мене з виразом меляхолії та якогось співчуття. Я спитала у Вас: „Невже Ви таки залишитесь тут, не поїдете за нами?" (Ви саме повернули назад Ваш поіменний афідавіт, предмет заздрощів усіх, хто їхав на анонімний). Ні, Ви сказали, Ваше життя не варте того, щоб його рятувати десь в Америці, а тут Ви будете ближче до дому, ближче до того моменту, коли можете ще придатися.

Ви залишилися там, Вас перекинули до табору в якомусь іншому тирольському містечку, до якоїсь іншої самітньої кімнати, і там Ви й досі живете. Ви йдалі, кожного ранку чекаєте, як чекали ми всі колись, на австрійського жвавого листоношу, Ви ходите до таборової кухні по зупу, або варите собі її зі скупих дотацій, виголошуєте промови на Листопадових Святах і Крутянських роковинах, прощаєтесь на цвинтарі з тими, що відходять. Блукаєте по горах і руїнах февдальних замків і не рвете квітів, що виростають буйно під тирольським небом. Ні, Ви, старий вояк з твердим досвідом і високою ранґою, не можете переносити погляду мертвих квітів.

Часом ми ще обмінюємося листами. Та наше листування обмежилося вже тільки святковими побажаннями, з Різдвом, з Великоднем. Ваші листи все ті самі: Ви чекаєте. Чекаєте й хвилюєтесь: коли?! Ви пишете, що не маєте вже багато часу, а так прагнете дочекатись!

Довгий час я не мала від Вас листа, але могла уявити, як дуже Вас схвилювали події, що сталися на південних окраїнах совєтського царства. Я могла уявити, як високо піднімалися Ваші надії разом зі спалахами повстання і як вони падали вниз... І хоч усіх нас тут хвилювали і хвилюють досі ті явища, проте, я знаю, що наше хвилювання не може рівнятися з тим, що переживало Ваше вояцьке серце, яке так довго і вперто чекає у злиднях і самовідреченні на той момент, коли Ви ще можете „придатися".

І ось учора прийшов лист від Вас із різдвяним привітом. Ви пишете:

„В половині листопада були ми близькі третьої світової війни. Навіть миролюбний президент Айзенгавер погрожував війском. Якось воно минулося. Знову полатали мир. Все ж колись натягнуть цю слабеньку нитку миру так, що вона урветься. Тоді рахуватимуть полки й дивізії. Скільки їх виставить еміґрація?.."

Я зовнім не знаюся на воєнно-військовому ділі, не знаю, яку участь могла б мати в ньому еміґрація. Я також не є певна, чи треба буде аж світової війни, щоб докінчити той процес, що почався на Сході. Але я знаю одну передумову, без якої наша еміґрація „не побачить землі обітованої": без психологічної готовости. Коли б тут у нас, в Америці, і по цілому світі розкидані українці мали її, цю готовість такою, як вона є у Вас, то це була б певна ґарантія, що наша еміґрація не буде прогаяним для України часом і втраченим для неї людським матеріялом. Є познаки, є певні психологічні вияви, що кажуть не втрачати надії. Вони є у тій тузі за християнським духом поєднання в лоні одного народу, що має одну земну мету, в тій тузі, що її відчуває кожний українець, особливо тепер, блукаючи по святочно прибраних вулицях американських міст.

Вашими листами, Вашим самовідреченням, Вашою вірою в українське Прийдешнє Ви завжди наново розбуджуєте мою чуйність, моє розуміння потреби бути психологічно готовою. Тому й листа цього, замість посилати Вам, роблю власністю української громади. Ваш приклад хай не дає нікому втратити тієї психологічної готовости, а все інше випливатиме з неї. Христос Народився!

ВІРА У ВЛАСНІ СИЛИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ли треба розуміти не як неґацію орієнтації на будь-яку допомогу з-за кордону при будуванні своєї держави, а як передумову, що для будування власної держави необхідне духове переродження народу і його воля — здобути волю.

З цього далеко не виходить, що коли існує така духова настанова і коли дійсно широкі народні маси виросли з етнографічного примітивізму і перейнялись політичною думкою про потребу рідної держави, то при наявності такої передумови можна вже здобути собі державу. Поляки втратили в другій половині 18 сторіччя свою державу, хоч мали за собою довговічну державну традицію і патріотичні маси. Втратили її тому, що поруч із декаденцією провідної шляхетської верстви, здеправованої і скорумпованої, прийшов упадок сили і престижу тодішньої Речі Посполитої, якою — коли настала некорисна для неї коньюнктура — поділилися її три сусіди. Але вже від кінця наполеонівських часів і після Віденського конґресу (1815 року) та „весни народів" (1848 р.) в Середній Европі, під величезним впливом польської еміґрації, отож від якої половини 19-го стор., польський нарід став безумовно „державно-зрілим", якщо ту зрілість рахувати ступнем патріотизму. У куди більшій мірі це стосується чехів, які втратили були свою державу 1620 р. Проте, вони мусіли ждати аж до 1918-19 рр., до настання тієї вийняткової історичної коньюнктури, якою був розвал усіх трьох тодішніх суходільних европейських імперій, щоб здобути свою державу. І навіть тоді вони ледве чи могли б зберегти свої держави, коли б не всестороння підтримка збоку Франції та всієї Антанти.

Недавня трагедія Мадярщини стала просто шкільним прикладом, який доказує, що нарід пройнятий навіть максимальною волею здобути собі державу, не всилі зробити цього без відповідної міжнародної коньюнктури і допомоги від закордону. Жадна з західніх держав не відгукнулась на благання уряду Імре Надя прийти Мадярщині на поміч не з байдужности до долі мадярського народу, а тільки тому, що мадярська революція і заклики її творців прийшли не впору, у невідповідній міжнародній ситуації.

Тому, напр., сучасна польська еміґрація відразу стала на позиції — відраджувати своїм землякам робити будь-які революційні вибухи, бо, мовляв, вони не приведуть до визволення Польщі від фактичної московської окупації, а стягнуть на нарід страшні переслідування. І тому й державний секретар Доллес застерігся, що американська політика не закликає і не заохочує до масових збройних протисовєтських повстань. Це далеко не значить, що повстання і взагалі збройна боротьба проти окупанта недоцільні і в принципі зайві. Вони необхідні, конечні, спасенні, але у відповідний час, — як ось під час війни, щоб завдати ворогові рішального удару зсередини і щоб водночас засвідчити перед світом свою активну волю мати свою державу та готовість боронити її зброєю. Не було такого випадку у всесвітній історії, щоб нарід здобув свою державність без відповідної коньюнктури, яка рівнозначна з посередньою чи безпосередньою чужою допомогою. Чи це була поділена на малі міста-республіки Італія, чи Німеччина після тридцятирічної війни і Вестфальського миру (1648 р.), чи балканські або балтійські країни, всі вони відроджувались, використавши коньюнктуру, в якій їхнє відродження ішло по лінії інтересів також чужої держави, чи держав. Мудрість наших народних керівників повинна йти: 1) на творення тієї власної сили, яка є в свідомості народу і 2) на правильне використання тих міжнародних сил, в інтересі яких є і буде самостійна Україна.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Братнім Організаціям, Українському Конґресовому Комітетові, СУСТА та всім Членам і Прихильникам
шлемо палкі побажання —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та успіхів у досягненні спільної мети в Новому 1957 Році.
Крайовий Провід ЗАРЕВО

Наших Рідних, Приятелів і Знайомих вітаємо
З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО РІЗДВА
І З НОВИМ РОКОМ
та бажаємо усього добра
Лідія, Леонтій і Любомир КРУШЕЛЬНИЦЬКІ
Стефанія і Сильвестер КАРАТНИЦЬКІ
Ню Йорк, Н. Й.

Головна Рада НТШ
і Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку
шлють найкращі побажання всьому Громадянству
з нагоди
СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Дорогій Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Уляна, Григор, Зеня і Олько ТЕРЛЕЦЬКІ
та Маруся, Іван і Уляна ВОЛИНЦІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Всім Друзям, Знайомим і Пацієнтам
бажають
ЧВАРТАЦЬКІ
Yonkers, N. Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
Василь, Богуслава і Василько ГНАТІВ

Дорогій Родині, нашим Друзям і всім Знайомим
шлемо
якнайкращі побажання, всього добра з нагоди
СВЯТ ГОСПОДНЬОГО РІЗДВА й з НОВИМ РОКОМ.
Дарія, Дам'ян і Андрій ГОРНЯТКЕВИЧІ

Управа Української Студентської Громади в Нюарку, Н. Дж.
бажає
Всім своїм Членам і Всьому Українському Громадянству
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

В ДЕНЬ ХРИСТОВОГО РОЖДЕСТВА
та НОВОГО РОКУ
бажають
Родині, Приятелям та всім Знайомим
багато щастя радости і здоров'я
Орися і Володимир Р. КОВАЛЬ

Приятелям і Знайомим по цей і той бік океану
РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ
пересилає
СТЕПАН БУК
2147 West Haddon Avenue, Chicago 22, Illinois

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Щирі Побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям, Знайомим і Пацієнтам
пересилають
Д-р Ярослав і Христина ВОСВІДКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
бажають
Рідні, Приятелям і Знайомим
Тетяна і Омелян АНТОНОВИЧІ
Вашингтон, Д. С.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям і Знайомим
бажає
Д-р Іван КІНДРАТ з Рідньою

Рідним Друзям, Знайомим, моїм Учням
та їх Родинам, Членам і Прихильникам
Мішаного Хору в Ню Йорку
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Ігор СОНЕВИЦЬКИЙ

Українська Ювелірна Крамниця „МЕТА"
236 East 14th Street, New York 3, N. Y.
Сердечно вітає Шановних Покупців
З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Рідні, Друзям, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Олекса МЕТЕЛЬСЬКИЙ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
Щирі Побажання
Приятелям, Знайомим
бажає
Володимир КВАС

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нюарк, Н. Дж.

„Гість із неба" — Івании Савицької на місцевій сцені.

Не без хвилювання діти парафіяльної школи Св. Тройці в Нюарку чекали св. Миколая. 22 грудня мав прибути Гість із неба. Повна парафіяльна заля дітей і дорослих. Прийшли всі — і чемні і нечемні, бо вони хотіли б поправитися в найближчому році. Св. Миколай мав таки застереження, бо перше прислав посланця з небес.

5 год. вечора. В залі появляється в чудовому ангельському одінні з великим золотим ключем Ангел - посланець (Стойко Ганя). Мертва тиша. Ангел виходить на авансцену і милим голосом зголошує мир всім. Зголошує землі, що гряде ніч чудес. Діти напевно будуть слухняні. Він розкриває перед дітьми великим ключем хмаринку. Куртина відслонюється. Голубе небо з мерехтливими зірками, серед яких ангели завзято працюють, готуючись в Божу путь. Серед них сидить старенький св. о. Миколай (Іван Скороход). Хор ангелів співає „Величну Пісню" (Муз. Недільського). Ангельський хор поволі затихає і входить І-ий ангел з чародійними саночками (Стройник Іліодор) і просить Отця, щоб дав наказ пакувати подарунки. Отець каже зачекати на посланця з землі. Ще хвилина і входить ангел-поштар (Захода В.), який приносить багато листів від дітей. Хор ангелів співає пісню „Нічка тиха" (муз. Недільського). Це щось казкове. Далі ангел скрипач (Юрій Вожаківський). Повна тишина в залі. І ангелятко грає Сумну пісню (муз. Гайновського). Після чути акорди Симфонії (рекорд) і з ніжними елястичними руками появляється ангел з клясичним танцем (Тамара Вожаківська). Танок чудовий. Після мелодеклямації (Маруся Проціон) під акорди музики св. Миколай в супроводі ангелів відходить на землю.

В другій відслоні змальовано пекло та чортенят. Тут виступали Т. Вожаківська, Василь Янок, Степан Татаренко, Віктор Борковський і Дмитро Стройник, які говорили про свої провини, а після того пішли з Люципером на землю.

В третій відслоні св. Миколай із ангелами на землі, його зустрічає дівчинка (Скороход Ліда) квітами.

Св. Миколай виголосив до речі слова, які вплинули на дітей і на дорослих і нагородив щедрими подарунками дітей і декого з дорослих. Діти були дуже вдоволені. Хор ангелів складався з хористів Парафіяльного Хору. П'єсу приготувала вчителька парафіяльної школи Марія Вожаківська, вокальну частину — дир. С. Вожаківський. Декорації готували: В. Фурсик, І. Скороход, С. Захода, Гладун Ів., Степовий К. Подарунки — Параф. Рада, Батьківський Комітет та Сестриці. — Подяка п-у Бражникам та батькам за костюми.

М. В.

Веселих Свят!

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО і Нового Року Божого 1957 найщиріші побажання Весел. Свят і Щасливих Літ на майбутнє усім Рідним і Посвояченим, друзям з лавки шкільної, друзям по тюрмах і зброї, друзям Односельчанам, друзям з громадської праці на теренах Тернопільщини, Теребовельщини, Гуцульщини і Підляшшя, та всім знайомим на чужині й в Україні.
пересилає: **Пантелеймон ШУГАН з родиною.**

Змагунам, Членам і Симпатикам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Управа Українського Спортового Клюбу
в Ню Йорку

РІЗДВЯНІ і НОВОРІЧНІ ПРИВІТИ і ПОБАЖАННЯ
Всім Приятелям, Знайомим і власникам
МОСКОВСЬКОГО СФІНКСА
в німецькій мові та спонзорам і замовникам його в укр. мові
від
Василя КОСАРЕНКО-КОСАРЕВИЧА
164 East 127th Street, New York 35, N. Y.

З нагоди Рождества Христового
Всім Клієнтам, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Франко і Тамара ГУРИН
Влас. Кравецької Робітні і Чищення Одежі.
156 Highland Ave., Clifton, N. J. — Tel. PR 7-6934

Рідним, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
желають
Д-р Галина і Володимир ГІРНЯКИ

Надія і Сергій ЛИТВИНЕНКИ
щиро вітають
Родину, Приятелів та Знайомих
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

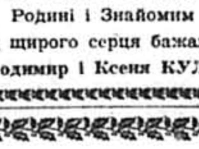
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ!
З нагоди Свят Рождества Христового та Нового Року,
Рідні, Друзям та Знайомим всього добра
бажають
Мері, Богдан, Христя, Ігор, Оксана МАКАРУШКИ
Бруклин, Н. Й.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажає
Михайло ЛИСОГІР
Ню Йорк, Н. Й.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Управа Товариства Українських Інженерів в Америці
бажає всім своїм Членам, Управам Відділів і всім
українським інженерам у вільному світі
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Рідні, Друзям і Знайомим з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Д-р Володимир і Лідія МАРТИНЦІ з донькою

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і багато щастя в Новому Році
Родині і Знайомим
від щирого серця бажають
Леся, Володимир і Ксеня КУЛЬЧИЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
ОСИПА, ЕРАСТ, ЯРОСЛАВ і ЗЕНОН КУРОВИЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Вп. Клієнтам і Прихильникам
бажає
„БІБЛОС" УКРАЇНСЬКА ПЕРЕПЛЕТНЯ
107½ St. Mark's Pl. Tel. OR 7-0370 New York, N. Y.

ЩИРА ПОДЯКА

З нагоди цьогорічних свят Різдва Христового, Редакція „Свободи" одержала до публікації надзвичайно велику кількість різдвяних матеріялів: статтей, споминів, віршів і т. п. Авторами надісланих матеріялів є громадяни і мешканці багатьох країн, різного віку, походження і різних професій. На окреме відзначення заслуговує факт, що авторами великої, якщо не більшої кількости надісланих матеріялів є особи наддніпрянського українського походження, головно нової ґенерації.

Усім цим нашим Приятелям складаємо на цьому місці найщирішу подяку.

Жалуємо тільки, що — з уваги на обмежене в різдвяному виданні щоденника місце — пощастило використати відносно малу частину цих матеріялів. Можливо, що дальшу частину пощастить ще використати в чергових числах, а невикористані матеріяли будуть повернені, або радше збережені на майбутнє, бо в більшості вони не тратять своєї актуальности.

Ще раз — щира подяка!

Редакція „Свободи"

Веселих Свят!

Рідним, Друзям і Знайомим
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ
бажаємо всього найкращого
Д-р Ілля, Стефанія, Юрко і Орися КАРАПІНКИ
163 — 19th Ave., Irvington, N. J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажають
Своякам, Приятелям
та Знайомим
Софія і Федір ОЛЕСНИЦЬКІ

З НАШИХ БУДНІВ

ЩЕ ОДИН ВЕЛИКИЙ УСПІХ!

Недавно я мав щасливу нагоду оглядати один з наших, тут накручених, фільмів. Показано в ньому (чи на ньому) життя-буття українців на землі Вашинґтона і на землі Анатоля Курдидика (тобто в Канаді). Цю інтересну кінокартину я, особисто, уважаю за великий успіх пана „продюсера". Взагалі картина будуюча, що підносить вас на дусі, хоч би тому, що так багато часу і фільмової ленти присвячено нашим маніфестаціям проти червоного імперіялізму.

Якби колись і знайшовся якийсь невірний Тома, що не вірив би в наші заслуги для визвольної справи, то ми йому тоді — тиць! — перед очі кінокартину: на, мовляв, подивися сам, як ми тут страждали, пікетували, парадували, двигали різні „сайни" і т. п.

Далі показано наші величаві здобутки на цьому континенті: церкви, народні доми, книгарні, ґросерні, пекарні, національні бари та одну кругольню. Серце тобі росте, коли оглядаєш такий доробок! Та найбільше взяли мене за серце ці кадри, де показано канцелярії голів і президентів наших центральних установ, Союзів, кабінети головних редакторів!

Тут режисер фільму виявив свій небуденний хист і мистецький смак: Кожний президент, голова, чи пан редактор, сидить коло телефону, здіймає слухавку і крутить кілька нумерків, але не має часу балакати, бо підходить секретарка й подає йому важні паппери до підписання. Достойник витягає вічне перо і розписується.

Сильно будуючі кадри! Вони ж переконливо ілюструють, що всі наші установи, Союзи, чи редакції в Америці і в Канаді, мають в канцеляріях телефон, що кожний голова чи президент має секретарку і вміє підписатися.

Це, очевидна річ, теж підносить вас на дусі.

Вже наприкінці фільму, після всіх здобутків, показано ще в повітрі два літаки, а на суходолі один танк, що смалить вогнем з канони. На жаль — коментатор забув пояснити, чиєю власністю являються вищезгадані літаки — Народного, чи Робітничого Союзу, чи може Т-ва „Самопоміч"? Так само невідомо нам, хто сидить в танку — пан Голова КУК-а, чи пан президент УКК, Дмитро Галичин?

Ці дрібні, зрештою, технічні недотягнення варто б усунути, справити.

Кінцеві кадри фільму патріотично наснажені з боку озвучення — музика грає наш могутній гимн „Ще не вмерла". І тут, саме, виходить серед публіки деяка розгубленість — власне, правду, кажучи, публіка не знає, що роботи в кіно, коли загримить „Ще не вмерла Україна". На академії, чи на пікніку, справа ясна — треба встати, а от, в кіно, не знаєш... Один сидить, другий встає, третій то встає, то присідає, вагається.

Я, наприклад, не хотів, щоб мене підозрівали в гнилому опортунізмі і встав, але якась добродійка за мною досить енерґійно потягла мене за полу і сказала:

— Та сідайте, містер, бо ви мені пікчер заступили!

Хай мені Шановні Читачі вибачать, що я знову порушив питання національного гимну. Часом ви і не хотіли б зачіпати тієї, чи іншої теми, але само життя спонукує вас.

Ікер.

● **В Канаді закінчено будову західньої частини середньої алярмової радарової лінії, яка має повідомляти про зближення ворожих літаків зі сторони Північного бігуна.**

XMAS GREETINGS
Веселих Свят!

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ!
Уприємніть Ваш Святочний Вечір
новим чудовим
НОВОРІЧНИМ
ФУТРОМ
у виножичальні футер
NADLER
FUR SALON
96 Victory Blvd. — GI 7-5355

РІЗДВЯНІ ПОБАЖАННЯ
від
PREMIER PHARMACY
566 Sutter Ave., cor. Alabama Ave.
Аптека в Брукліні сердечно вітає своїх Знайомих і Клієнтів з Новим Роком і бажає їм всього добра. — **EV 5-9744**

Рідні, Друзям
і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
бажають
Д. А. ХУХРИ з дітьми

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ БРИТЕН, КОНН. — В-во св. Петра і Павла Відд. 254 повідомляє своїх членів, що **Річні збори відбудуться в неділю, 6-го січня ц. р., о год. 2-ій по пол., в Укр. Горож. Клюбі на** Спрінг вул. Присутність всіх членів обов'язкова. На зборах почуємо звіт урядників та контрольної комісії, буде вибір нового уряду. Рівнож подаємо до загального відома, що наше В-во відсвяткує 50-ту річницю свого існування в неділю, 26-го травня 1957 р. на Фалкон залі з відповідною програмою. Білети вже можна набути. — М. Найлко, предс.; А. Троян, кас.; П. Селеман, секр.; В. Романишин, фін. секр.

Христос Рождається!

Найщиріші побажання з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Своякам, Приятелям та Знайомим
складають
Д-р СТЕФАНІЯ і Д-р ВОЛОДИМИР ГУКИ
з Родиною
Нюарк, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Друзям та Знайомим
бажають
Марія і Теодозій ПІДГОРОДЕЦЬКІ
99 St. Mark's Place New York 3, N. Y.

ЩИРОСЕРДЕЧНІ СВ'ЯТОЧНІ та НОВОРІЧНІ
побажання
Рідним, Друзям та Знайомим
пересилають
КАТРЯ і ОМЕЛЯН СТРИПСЬКІ
Йонкерс, Н. Й.

УПРАВА ЧОЛ. і МІШ. ХОРУ „ТРЕМБІТА"
В НЮАРКУ
пересилає своїм Членам і Прихильникам щирі
побажання з нагоди
СВЯТ РІЗДВА ХРИСТА
пригадуючи заразом, що **26. січня 1957** влаштовує
КОНЦЕРТ КОЛЯДОК і ЩЕДРІВОК
а по Концерті **забаву з танцями**
в залі Укр. Централі в Нюарку. Частина доходу призначена на допомогу укр. дітям залишенців в Европі.

ХОР „ДУМКА" В НЮ ЙОРКУ

бажає
Членам хору та Їхнім Рідням, Приятелям й Симпатикам та всьому Українському Суспільству
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Одночасно хор „ДУМКА" запрошує на:

1. **ПРОСФОРУ ХОРУ „ДУМКА",**
   в неділю, 13-го січня 1957, о год. 6-ій веч., у великій залі Українського Народного Дому. Після традиційної спільної трапези та посвячення просфори відбудеться розвагова частина. В програмі спогади Вп. п. **М. Островерха** про Різдво, **Гриць Зозуля, смичковий ансамбль, хор „Думка" й несподіванки.**
   Квитки можна одержати в склепах „Арка" й „Еко". **Продаж квитків на Просфору замикається в п'ятницю, 11-го січня 1957 р.**
2. **БАЛЬ ХОРУ „ДУМКА",**
   в суботу, 26-го січня 1957 р., о год. 9-ій веч. в двох залях Українського Народного Дому. Грають дві оркестри В. Босого. Обов'язковий вечірній стрій.
   Вступ тільки за запрошеннями, що їх можна одержати в управі хору „Думка" в дні проб.: четвер 8-10 веч. неділю 10-12 рано.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Рідним, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
бажають
Надія, Володимир і Любомир ОНИШКЕВИЧІ

З РІЗДВОМ І НОВИМ РОКОМ
багато радости і щастя
Нашій Рідні, Приятелям
і Знайомим
бажають
КОПАЧІ і ГРИБЕКИ

Нашим Рідним, Приятелям, Фамілiянтам Л. Ч. і Знайомим
Щирі Побажання
З ХРИСТОВИМ РІЗДВОМ
та НОВИМ РОКОМ
складають
Софія, Осип і Уляна СТЕЦУРИ

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
бажає
Іван ЛУКІВ з родиною
535 So. 12th St., Newark, N. J.

Сердечні побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
Кревним Приятелям
та всім Знайомим
пересилають
Ірина, Іван і Володимир РУДАКЕВИЧІ
Пасейк, Н. Дж.

Рідним, Приятелям і Знайомим
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
Д-р Софія ПАРФАНОВИЧ
7012 Мішіґен Евс., Дітройт

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року,
Родині, Приятелям
та Знайомим
бажають
Галина і Микола ЗАХАРКІВ
Jamaica, N. Y.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та Новим Роком
бажають усього найкращого
Рідним, Друзям та Знайомим
Тамара, Стефанія і Осип ДИБА
Lake George, N. Y.

З Рождеством Христовим
і Новим Роком
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
Рідним, Приятелям і Стрийнам
засилає
О. БОЙЧУК з родиною
Diamond Point, N.Y., Lake George

Рідним, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Іван ДАНЧАК
Нюарк, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
Родині та Знайомим
бажають
Марія і Василь САДІВНИКИ
та Христина і Богдана БЛАЖЕНКИ
225 Manhattan Ave., Jersey City

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ
найкращі побажання Рідні,
Приятелям да Знайомим
шлють
Володимир МЕДВІДЬ
з родиною
81 Hope Ave., Passaic, N. J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
й Щасливого Нового Року,
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Марія і Володимир БАРАГУРА
з доньками
Дзвінкою і Христиною
Ню Йорк, Н. Й.

З нагоди Різдва й Нового Року
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
щастя і здоров'я
бажає всім:
Укр. Книгарня і В-во „ГОВЕРЛЯ" в Ню Йорку

Всім Приятелям,
Черчанцям і Передплатникам
„Листів до Приятелів"
Найкращі
СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ
складають
КУЗИКИ

Рада Директорів
і Управа Черча
пересилають найкращі
СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ
своїм уділовцям,
власникам парцель і літніх
домів в Черчі.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щирі Побажання
у Новому Році
Родині, Приятелям і Знайомим
пересилають
Ярослав, Ярослава і Марко
БУКАЧЕВСЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
Адріян і Люба ЛАПИЧАКИ

Замість окремих Святочних
побажань з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і Нового Року
складаю 10 дол. на залишенців
через ЗУАДК.
Богдан СТЕФАНОВИЧ
Нюарк, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
Інж. Іван, Дарія і Юрчик
ТУРЯНСЬКІ

Рідним, друзям і знайомим —
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
з Різдвом Христовим
та успіхів в Новому Році,
бажають
Дарія, Василь і Лариса
НАГІРНЯК

Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
пересилають
Роман, Зиновія та Зиновій
ОНИШКЕВИЧІ

Рідним, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
бажає
Павлина СМЕРЕЧИНСЬКА
604 Е. 9 Ст., Ню Йорк, Н. Й.

Рідні, Товаришам та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та всього кращого
в Новому Році
бажають
Роман, Оксана та Петрусь
ЧАВСИ

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажають
Е. і С. ФЕРЕНЦЕВИЧІ
з дітьми і внуками.
265 Liberty Ave., Jersey City, N.J.

З надходячими святами Різдва Христового пересилають членам близької й дальшої рідні, приятелям і знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
всього найкращого.
Никифоряки — Крушельницькі
з Ню Йорку.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і Новим Роком
вітають Рідних, Друзів,
Приятелів і Знайомих
Віра, Андрій, Роксоляна
і Борис МИЦЬО

З Різдвом Христовим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
Щасливого Нового Року
Рідні Друзям та Знайомим
бажають
Ірина — Євген МЕЛЬНИКИ

РАДІСНОГО РІЗДВА
і щастя в Новому Році
бажають
Друзям і Знайомим
Анна і Володимир
НЕСТОРОВИЧІ
(Дітройт)

Всім, всім, кревним друзям
і знайомим
з Різдвом Христовим і Новим Роком
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
пересилають
Олена і Амбросій
МАРУНЕНКИ
1273 Deschler St., Bethlehem, Pa.

Всім Рідним, Приятелям і Знайомим з нагоди Різдва Христового бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
Заразом складаємо на ЗУАДК
15 дол.
Ірина і Андрій ВОЛОСЕНКИ:
ЕВГЕНІЯ БАЗЮК

Рідним, Друзям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажають
Юлія, Євген, Володимир
і Роман ЛИСНЯКИ

Управа Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року та скорого видужання свому б. змагунові **Омелянові Банахові** і Його Родині та бажає сил і дальше гідно репрезентувати Українсько Американський Спорт.
Управа УСК-у

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
Новим Роком якнайщиріші побажання Родині, Приятелям і Покупцям шле
Дністрянь М'ясарська Крамниця
516 E 6th St., New York City
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Рідним, Друзям і Знайомим і з цім краю і за морем наш Різдвяний шлем привіт як колись за давних літ.
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Степан і Михайло КИЗИМА.
Оксана, Орест, Влодко і Юрчик
ЗОЗУЛЯ,
1330 N. Mohawk Street
Los Angeles 26, Calif.

Найщиріші побажання з
РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ
Всім Рідним, Приятелям та Знайомим, що обходять Різдво Христове після Юліянського чи Григоріянського календаря, пересилають
Марія і Богдан БЕРЕЗИ
з Ню Йорку

ДЕМОКРАТИ КОНТРОЛЮЮТЬ ОБИДВІ ПАЛАТИ КОНҐРЕСУ

ПРЕЗИДЕНТ ПРОСИТЬ КОНҐРЕС ПРО ДОЗВІЛ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ СТРИМУВАТИ СОВЄТСЬКУ АҐРЕСІЮ НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

Вашинґтон. — 85-ий Конґрес уконституувався 3-го січня в той спосіб, що демократи контролюють його обидві палати. В Палаті Репрезентантів була очевидна контроля Демократичної партії, бо демократи мають 233 конґресменів, а республіканці тільки 200, і тому там без перешкод вибрали на спікера конґресмена Сема Рейбирна. В Сенаті демократи мають 49 сенаторів, а республіканці 47. Демократичний сенатор із Огайо Френк Лавші вже давніше заявив був, що він зможе голосувати під час організації Сенату разом із республіканцями, і тоді обидві партії мали б по 48 голосів, що давало б право провідникові Сенату віце-президентові Ричардові М. Ніксонові голосувати і тим способом здобути контролю в Сенаті для республіканців. Всі були цікаві, як сенатор Лавші голосуватиме при виборі тимчасового провідника Сенату, який заступав би Ніксона під час його неприсутности. Та Лавші голосував за демократичного сенатора Карла Гейдена і тим способом допоміг демократам здобути контролю в Сенаті. Президент Айзенгавер разом із членами свого кабінету, суддями Найвищого Суду та членами Конґресу був на Богослужбі в Пресвітеріянській Церкві, де молився та прийняв св. причастя з рук державного секретаря Джана Фостера Доллеса. Президент має в суботу 5-го січня промовляти до об'єднаних палат Конґресу та просити про дозвіл на вжиття збройних сил ЗДА, щоб стримати можливу совєтську аґресію на Середньому Сході. Президент проситиме також про призначення 400,000,000 долярів на економічну допомогу країнам Середнього Сходу. Це несподіване звернення Президента до об'єднаного Конґресу в справі можливого збройного виступу на Середньому Сході стає найважливішою справою для членів Конґресу. Передбачають, що велика більшість Конґресу дасть повновласті Айзенгаверові, щоб він міг ужити американського війська на оборону держав Середнього Сходу проти можливої аґресії. Промову Президента в Конґресі передаватиме по всьому світі, „Голос Америки". Демократичний кандидат на президента Адлей Е. Стівенсон заявив, що Айзенгавер старається направити те, що було зле в американській політиці на Середньому Сході. Стівенсон відвідав Сенат, де його оваційно вітали сенатори обох партій. Сенатська Комісія Закордонних Справ під проводом сенатора Теодора Френсіса Ґріна має вести докладні переслухання в справі американської закордонної політики на Середньому Сході.

Мічелл залишається на становищі секретаря праці

Вашинґтон. — Секретар праці Джеймс П. Мічелл, прихиляючись до бажання президента Айзенгавера, вирішив не резиґнувати із свого становища і залишатися далі секретарем праці. Останнім часом Мічелл висловлювався декілька разів, що він хоче резиґнувати і відійти до праці в приватній індустрії. На пресовій конференції, що відбулася у Вашинґтоні, Мічелл заявив, що Президент звернувся до нього з проханням залишитися на становищі секретаря праці і він погодився на це, підкреслюючи, що буде залишатися на цьому становищі так довго, як цього бажатиме Президент. Мічелл признав, що він відкинув багато приваблнвих оферт від приватної індустрії.

Передбачають зріст економіки ЗДА на 4 відсотки в 1957 році

Ню Йорк. — Рада Крайової Промислової Конференції опитувала 14-ох визначних економістів в справі господарського розвитку цієї країни, і всі вони заявили, що економіка ЗДА в 1957 році дійде до рекордового рівня і збільшиться до 425—430 більйонів долярів, це значить, що буде більша на 4 відсотки в порівнянні з 1956 роком. Та з цього збільшення тільки половина буде дійсним збільшенням, бо друга половина виникне внаслідок зросту цін. Зріст національної економіки буде внаслідок збільшених видатків, більшої консумпції і збільшеного руху в будівничому промислі. Ці економісти передбачають, що продукція в другій післявоєнній декаді буде відбуватися на основі конкуренції, бо ринок наповнився товарами під час першої повоєнної декади.

Прихильники Перона підкладають бомби в Буенос Айрес

Буенос Айрес, Арґентина. — Прихильники колишнього арґентинського диктатора Хуана Перона почали вести оживлену діяльність в тому напрямку, щоб стероризувати населення та змусити теперішнього тимчасового президента генерала Арамбуру до резиґнації. В одному дні в столиці Арґентини вибухли аж три бомби, які знищили доми та повибивали вікна в сусідніх будинках в центрі міста. В північній частині Арґентини прихильники Перона висадили в повітря магазин із вибуховим матеріялом. Покищо не повідомлено, яку матеріяльну втрату спричинила ця експльозія. Всю цю акцію прихильників колишнього диктатора вважають за вислів того, що Перон не закинув думки повернутися до Арґентини та знову бути її диктатором.

● **У московській пресі** і в радіо появився довгий лист з „сердечним новорічним привітом" від американсько - муринського співака Пола Робсона. Робсон згадує в цьому листі, що американські мурини „мусять масово втікати з півдня на північ, гнані силами диявола", але що прийде — мовляв — день, коли мурини в Америці стануть дійсно повноправними громадянами. Робсон, якому державний департамент відмовив видати пашпорт на виїзд до СССР, пише, що він „вірить, що зможе колись здійснити свою мрію і побачити Москву". Робсон відомий із своїх симпатій до комуни.

В АМЕРИЦІ

● **Залізнича лінія** „Південний Пацифік" 3-го січня має зужити 909,000 фунтів вибухового матеріялу, щоб з його поміччю роздобути каміння на будову нового шляху через Велике Солоне Озеро. Це буде друга щодо кількости вибухового матеріялу операція в цій країні, бо в 1948 році у Брістолі, Теннессі, одноразово зужито 1,362,000 фунтів.

● **Деякі демократи** не дуже вдоволені з того, що віце-президент Ричард М. Ніксон здобуває собі популярність, відвідуючи мадярських втікачів, хоч сам голосував у Конґресі за некорисний для імігрантів закон МекКаррана-Волтера.

● **Президент Айзенгавер** мусітиме два рази складати присягу як президент ЗДА. Його каденція закінчується в неділю 20-го січня, і того ж дня він складе присягу на руки головного судді Найвищого Суду Ірла Воррена. Наступного дня він складе перед Ворреном публічну присягу. В неділю він мусить присягати для того, щоб держава не залишалася цілий день без президента.

● **Генерал Алфред М. Ґрунтер**, колишній командант збройних сил НАТО, перейняв від Елсворта Бункера становище президента Американського Червоного Хреста. Елсворт Бункер відходить на становище амбасадора ЗДА в Індії.

● **Голова парадного комітету** для інавґурації президента Айзенгавера, Едвард Р. Кар, вмістив оголошення про те, що шукає людини, яка могла б грати ролю „Дядька Сема" під час інавґураційної паради. Це має бути типовий американець „середнього віку, стрункий, з рішучим виглядом, і, по можливості, з козячою борідкою".

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВІ ПЕРЕГОВОРИ ПРО СУЕЗ

Об'єднані Нації. — З'єдинені Держави стримуються із власною ініціятивою в справі відновлення переговорів про Суезький канал, сподіваючись, що в цій справі увінчаються успіхом заходи генерального секретаря Об'єднаних Націй Гаммершилда. ЗДА зголосили були ще 3 листопада резолюцію, яка пропонує покликати до життя окремі дві комісії Генеральної Асамблеї ОН для ведення переговорів в ізраїльсько-арабському і суезькому спорах. Однак американські державні чинники вважають, що для самої справи було б краще, коли б могли відновитись безпосередні переговори між Єгиптом і Англією та Францією, хоч би в постаті „приватних інформаційних" розмов. Гаммершилд сподівається, що йому вдасться довести до таких розмов на базі, яку він запропонував був усім заінтересованим сторонам у своєму листі з 24 жовтня м. р. Він пропонував там, щоб на випадок будь-яких непорозумінь між організацією користувачів Суезького каналу й Єгиптом вирішувала арбітральна інстанція, якою була б Рада Безпеки ОН чи Міжнародний Трибунал у Гаазі, та щоб у деяких випадках заінтересовані сторони мали право до „поліційної акції". Цей зворот неясний і викликав був негайний спротив Єгипту. Тепер ситуація змінена настільки, що Єгипет, зірвавши дипломатичні взаємини з Англією і Францією, заявив, що не буде засідати з тими державами за одним столом. Коли б Єгипет і далі стояв на тому становищі, то Гаммершилд гратиме ролю посередника в переговорах, які через те, очевидно, затягнуться. В найближчих днях прибудуть до Ню Йорку англійський віце-міністер закордонних справ (з офіційним титулом „державний міністер") Аллен Нобл і французький міністер закордонних справ Християн Піно, а єгипетський міністер закордонних справ Махмуд Фавзі перебуває тут від кількох тижнів.

Шоста Фльота на Середземному морі вивінована атомовою зброєю

Вашинґтон. — Могутня американська Шоста Фльота, стаціонована на водах Середземного моря, має гармати з атомовими стрільнами — заявив командант морського корпусу, генерал Рандольф Пейт у розмові з представником пресового концерну Скрипса-Говарда. Він додав, що внедовзі до тієї вогневої сили Шостої Фльоти будуть додані ще далекосяжні ракети —„Чесний Джан". Ця заява неприємно заскочила американські політичні й військові кола — твердять американські часописи. Генерала Пейта закликав діючий заступник секретаря оборони Робертсон; про їхню розмову не подано ніякої вістки. З Білого Дому появилась у зв'язку з цією історією заява, що през. Айзенгавер не видав був приказу про вжиття атомової зброї на Середньому Сході та що перебування Шостої Фльоти на Середземному морі не є скероване спеціяльно проти ніякої конкретної держави. Генералові Пейтові буцім то закидають, що він порушив закон, який забороняє давати будь-які інформації про те, де знаходиться атомова зброя.

ЗДА будують на Формозі базу для стратеґічних бомбардувальників

Тайпей (Формоза). — Представник американської амбасади заявив, що американський уряд погодився збудувати для летунських збройних сил націоналістичного Китаю базу призначену для турбомоторових бойових літаків і для стратеґічних бомбардувальників. Нова база буде розташована в центральній Формозі й американське летунство могтиме користуватися нею за окремою домовою з урядом Чіянґ Кай-шека. У військових колах думають, що нова база дасть американцям можливість використовувати її тимчасово для стаціонування великих бомбардувальних літаків. Існуючі досі бази пристосовані тільки для бомбардувальних літаків середньої величини.

Справа об'єднання Кореї на Об'єднаних Націях

Об'єднані Нації. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї, який складається з усіх членів ОН, рішив запросити Південну Корею на дебату у справі об'єднання та відбудови Кореї. За цим внеском голосувала 51 держава проти 10 комуністичних при 11, що стрималися. Зате Політичний Комітет відкинув внесок індійського делеґата Крішни Менона, щоб запросити також комуністичну Північну Корею, 40 голосами проти 20 при 11, що стримались. Крішна Менон арґументував, що про справу з'єдинення Кореї не можна дебатувати, коли нема приявних обох поділених частин тієї країни. На те американський делеґат пригадав, що поки Північна Корея фіґурує в актах Об'єднаних Націй все ще, як аґресор, не можна запрошувати її на ніякі наради Об'єднаних Націй. З репрезентантом Південної Кореї обговорюватимуть висліди допомогової акції Об'єднаних Націй для економічної відбудови країни.

ЗДА ставляться неохоче до просьби Ізраїлю щодо допомоги

Вашинґтон. — Державний секретар Доллес заявив у розмові з ізраїльським міністром закордонних справ Гольдою Меір, що Ізраїль не може сподіватися на осягнення якихсь міжнародно-політичних користей з своєї кампанії проти Єгипту. Навпаки, державний секретар Доллес настоював, щоб передусім Ізраїль відкликав свої війська поза демаркаційну лінію за перемир'ям з 1949 року. Ізраїль робив заходи, щоб дістати такі міжнародні ґарантії: що ізраїльські кораблі матимуть свобідний доступ до Суезького каналу, що те саме буде стосуватися протоки Акаби, що Єгиптові заборонять відновляти на Синайському півострові бази для арабських партизанів проти Ізраїлю і що єгипетській армії заборонять вмаршувати до смуги Ґази. Ізраїль просив теж ЗДА, щоб вони підтримали Ізраїль на Об'єднаних Націях, коли ізраїльське військо не відійде зі смуги Ґази. Доллес — як твердять американські газети — зажадав спершу виконання резолюції ОН про відкликання ізраїльських військ із окупованої ними єгипетської території, а дальшу долю ізраїльсько-арабських взаємин узалежнив передусім від акції на терені Об'єднаних Націй.

У СВІТІ

● **Савді Арабія** найбільше потерпіла від диктаторських і великодержавницьких затій єгипетського президента Нассера. Внаслідок цілого ряду прикрих несподіванок збоку Нассера — націоналізації Суезького каналу, потім перетворення Єгипту на склад совєтської зброї, затоплення в каналі 50 кораблів і вічних погроз війною Ізраїлеві — Арабсько - Американська нафтова компанія (АРАМКО) відмовилась інвестувати 10 мільйонів долярів в розбудову нафтових джерел. Також інші нафтові компанії на Середньому Сході з чужинецьким капіталом припинили інвестиції. Потерпіли на цьому араби.

● **Французький прем'єр** Молле згадав у своєму новорічному зверненні особливо тепло про два народи: поляків і жидів. Покликавшись на давню французько - польську приязнь, Молле заявив бажання Франції затіснити взаємини з теперішньою Польщею, а на адресу Ізраїлю висловив подив з приводу хоробрости і високого рівня ізраїльської армії. Польсько-совєтські взаємини він цілком промовчав.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають
Анна ЧАЙКІВСЬКА,
Наталка, Мирон та Марта
і Христина Возняки

Рідним, Приятелям
та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажають
Іван і Пріся ВИТВИЦЬКІ

Родині, Приятелям і Знайомим
передаємо цією дорогою наші
РІЗДВЯНІ
та
НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ
Михайло і Пелагія КИСІЛІ
15 Dalrymple St. Jamaica Plains, Mass.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ
всього найкращого, Родині,
Приятелям і Знайомим
бажають
Д-р Теодор і Віра ЗАЛУЦЬКІ
з Синами.

В День Рождества Христового
ВЕСЕЛИХ СВЯТ,
а з Новим Роком багато щастя многих та благих літ бажають Родині, Друзям та Знайомим
Ернестина, Григорій, Юра
УКРАЇНСЬКІ

Рідні і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
бажають
Тетяна і Микола БУТОВИЧІ
з дітьми.

Родині, Приятелям і Знайомим
в Рідним Краю і тут в Америці
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
бажають
Ольга і Юліян
МУССАКОВСЬКІ
Нюарк, Н. Дж.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і Новим Роком
пересилають Рідні, Друзям
і Знайомим
щирі побажання всього добра
Лідія і Роман ЧУБАТИЙ

Рідні, Парафіянам, Односельчанам й усім Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
і Щасливого Нового 1957 Року
желають
о. д-р Володимир і Галина
ЛЕВИЦЬКІ з діточками.
Minneapolis, Minn.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
Рідні, Друзям, Знайомим та усім Вп. Покупцям Укр. Книгарні „СЯН" в Бостоні
бажає
W. STEBNYCKY
4 Milford St., Boston 18, Mass.
Tel. HAncock 67268

Замість
СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ
нашим Шановним Клієнтам,
пересилаємо $50 на Пласт-Прилт в Ню Йорку.
OLYMPIA LIQUORS, Inc.
82 E. 4th St., New York 3, N. Y.
Tel. GR 5-8528

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям та Знайомим
від
Євгена, Стефанії, Ірени і Марти
ГУТОВИЧІВ,
116 Stanhope Street,
Brooklyn 21, N. Y.

Рідні, Приятелям і Знайомим
бажаємо щиро
провести Різдво Христове
і Рік 1957 в здоровю і щастю
Марія, Богдан і Ярина
ТУРКИ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і Новим Роком,
Родині, Приятелям і Знайомим
багато добра
бажає
Ярослав ГУСАР
з дітьми і родичами.

Приятелям і Знайомим
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
Д-р Осип АНДРУШКІВ
з Родиною.

Родині, Друзям і Знайомим
ЩИРИЙ ПРИВІТ
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
засилають
Олена, Маркіян, Марічка
і Христя ЧЕХУТИ
Омага, Небр.

Веселих і Радісних Свят
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
п.п. Попілям і Візьнякам
бажають
брати ПОПОВИЧІ з Родинами.
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Дорожачим — прадідівським, дідівським й батьківським звичаєм святкування укр. Різдва, здоровлю й вітаю, Рідню, Друзів, Приятелів й Знайомих з тимже Різдвом — українським традиційним „Христос Рождається" — „Славіте Його" — В Новім Році: щастя, здоровля й всього блага.
Роман ЮТКЕВИЧ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім Українцям в Америці і по цілому світі, як великим так малим, як молодим так і старим, як здоровим так і хворим, як веселим так засмученим, як на вільності так поневоленим та всім бажає
Веселих і Щасливих Свят
і прожити многих літ!
JOSEPH BOROWSKI
58 Clark St., Newburgh, N. Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рождества Христового і Щасливого Нового Року засилає для всіх членів УНСоюзу, Т-ва Подільська Січ Відділ 8 і всім приятелям місцевим і позамісцевим — і всій Рідні.
Василь і Анастазія МАНДЗІЙ,
Yonkers, N. Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Ірина і Ярослав
ЩЕРБАНЮКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року усім Добродіям, Друзям і Знайомим в Америці і Европі бажає
Іван ШКВАРКО
Lungenheil Stätte
Thalhan 6. St. Georgen, Austria

Шлемо щирий святочний привіт Рідним, Приятелям і Знайомим і бажаємо
Щасливого Нового Року.
Рівночасно складаємо $10.00 на ЗУАДК.
НАНАССИ — ДОБРЯНСЬКІ

З празником Різдва Христового
та з Новим Роком
передаю сердечний привіт
і щирі побажання —
Всім Знайомим.
Юліян РЕВАЙ.

Рідню, Друзів і Знайомих
з радісною Колядою
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та Новим Роком
вітають
Теофіль і Марія ОСТАПЮКИ
36 Gate St., Poughkeepsie, N. Y.

З празником Різдва Христового витаємо Рідню, Кревняків та Знайомих, бажаючи
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року.
Христос Родився!
Д-р Євген та Анля ГІЛІ
Маунт Рейнієр, Меріленд

Рідні, Приятелям та Знайомим
желання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
пересилають
Д-р Юліян і Наталія
НАЛИСНИКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
з нагоди Христового Різдва
щастя в Новому Році
Родині, Друзям і Знайомим
бажає
Марта ЗАЯЧКІВСЬКА
Замість поодиноких бажань — зложила $10 на визвольн. фонд.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
бажає
Всім Приятелям і Знайомим
Д-р Іларіон КАЛИНЕВИЧ
з Родиною
Клівленд, Огайо.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року,
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Ігор, Надія і Адріяна ХОМИ

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
з нагоди Різдва Христового та всього найкращого в Новому Році бажають Рідним, Друзям і Знайомим
С. і С. МИХАЙЛИШИНИ
з дітьми.
6200 Calpha Rd., Baltimore 14, Md.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Лев МИРОНЮК
1261 — 5th St., Brooklyn, N. Y.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Христового Різдва
і Щасливого Нового Року
складають
Д-р Інж. Степан, Степанія
і Уляна ТИСОВСЬКІ
St. Paul, Minnesota

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Стефанія ТАБЕНЦЬКА
Ліда, Петро, Ірена
ПОСТОЛЮКИ

Всім Рідним, Друзям
і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
бажає
Богдан ГІРНЯК
з Рідню

Рідним, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажають
Марія і Олександер ХАРКІВ
121 Second St., Trenton, N. J.